శ్రీమద్భగవద్గీత

అనువాదకులు :
శ్రీ నిర్వికల్పానందస్వాములవారు

ఇది మూలశ్లోకములు, ప్రతిపదార్థము, ధారాళమగు అనువాదము, శ్రీధరీయ టీకాసారము, విశేషాంశములు, సానువాదగీతాపాఠక్రమము, ధ్యానమాహాత్మ్యములు, సమభావాత్మకములగు ఉపనిషద్వాక్యసూచిక, వేదాంతసూత్రసూచిక, గీతాశ్లోకసూచిక, శబ్దానుక్రమణిక—ఇన్నిటితో విరాజిల్లుచున్నది.

భక్తులకు సాధకులకు మాత్రమేకాక కళాశాల విద్యార్థులకు సైతము ఉపయుక్తమయిన దివ్యగ్రంథము.

పుటలు : 58+440 (అందమయిన అష్టమ ముద్రణము) వెల : రూ 9-00

'మా దివ్యవాణి' గ్రంథమాల

నేడే కొనండి ! పదే పదే చదవండి !!

దివ్యావతారమూర్తుల విశ్వోపజీవ్యములైన అమృత మధుర సూక్తులు సర్వసుగ్రహము హృదయ సన్నిహితమునైన తేటతెనుగున వీనిలో అందజేయబడ్డాయి. ఇందులో ఒక్కొక్కటి నిరుత్సాహులకు ఉత్సాహప్రదం, అశాంతిసంక్షుభితులకు శాంతిదాయకం, సంశయాందోళితులకు సంశయాపనోదకం, జిజ్ఞాసువులకు పరమార్థజ్ఞాన సమర్పకం, అందరికీ శిక్షకం, సంస్కారకం, నిర్వృత్యాపాదకం. మువ్వన్నెల మేలి జాకెట్టుతో పాకెట్టుసైజులో చక్కని తయారింపు—

శ్రీ రామకృష్ణ ఉవాచ	0-80	శ్రీ కృష్ణవాణి	0-80
శ్రీ శారదాసూక్తి నవనీతము	0-80	బుద్ధ ఉవాచ	0-80
శ్రీ వివేకానంద శంఖారావము	0-80	క్రైస్తు సూక్తిమాల	0-80

మహమ్మదు సూక్తిమంజరి 0-80

ఇట్లు వ్రాయుడు :
మేనేజరు, శ్రీ రామకృష్ణ మఠము, మైలాపూరు, మద్రాసు - 600004.

శ్రీ రామకృష్ణ ప్రభ

సంపుటము ౩౨ ౧౯౭౫ - డిసెంబరు : రాక్షస - మార్గశిరము సంచిక ౮

విషయసూచిక

శ్రీ వివేకానంద జీవితచరిత్ర

(శ్రీ చిరంతనానందస్వామి ప్రణీతము)

ఇందు శ్రీ స్వాములవారి జీవితమున నింతకుపూర్వము గ్రంథస్థములుగాని ముఖ్య సంఘటన లెన్నియో శ్రీవారి సోదరశిష్యులవలన విని వ్రాయబడినవి. ఇది శ్రీ స్వాములవారి సంపూర్ణ చరిత్ర!

...శ్రీ వివేకానందస్వాములవారి యసమాన వాగ్వైభవమును మంచి నుడికారపు టొడుపుతో శ్రీ చిరంతనానందులు తెలుఁగున ప్రదర్శించిరి. వివేకానందుల వాఙ్మయ మూర్తికి తెలుఁగుసేత యలంకృతి...

—వేటూరి ప్రభాకరశాస్త్రి

నిర్దుష్టమైన భాష, అందమైన అచ్చు, ఆకర్షకమైన రూపము.

432 పుటలు (పదవ కూర్పు) వెల: రూ. 4-00

భక్తిమార్గము

మూలము: శ్రీ పరమానందస్వామి

అనువాదకుడు: శ్రీ గోపేటి సత్యనారాయణ

భక్తిరేవ గరీయసీ యని నారద వాక్యము. రచయిత భక్తి పవిత్రత సుస్థిరత నిర్భయత ఆత్మసమర్పణము అను వాని ద్వారా భక్తి మార్గమును సులభగమ్యముగ చేసిరి.

పుటలు: 62 + II వెల: రూ. 1-00

నాలుగవ ముద్రణము.

తాపత్రయ చికిత్స

శ్రీ రామకృష్ణానందస్వామి

జిజ్ఞాసువులకు భక్తులకు ఆర్తులకు శ్రీ స్వామివారు అమృతవర్షము వంటి యుత్తరములు వ్రాసి యుండిరి. వాని యందలి విశేషాంశముల సంపుటీకరణమే తాపత్రయ చికిత్స. ప్రపంచము నందలి తాపత్రయ సంతప్తులకు ఈ చిన్ని పొత్తము శాంతి ప్రదమగుట నిస్సంశయము.

పుటలు: 64+VIII వెల: రూ. 0-60

మూడవ ముద్రణము

ఇట్లు వ్రాయుడు: మేనేజరు, శ్రీరామకృష్ణమఠము, మైలాపూరు, మద్రాసు-600004.

కర్మయోగము

అనువాదకులు :
శ్రీ చిరంతనానందస్వాములవారు

ఇందు శ్రీ స్వాములవారు కర్మయోగ తత్త్వమును అరటిపండు ఒలిచినట్లు విశదీకరించియున్నారు. కర్మయోగుల మోక్షసాధనమెట్లో స్పష్టీకరించియున్నారు.

(అష్టమ ముద్రణము)

(146+8) పుటలు వెల : రూ. 4-00

భక్తియోగము

అనువాదకులు :
శ్రీ చిరంతనానందస్వాములవారు

ఆధునికుల చిత్తము నాకర్షించు రీతిని, అమోఘ వచనములతో, విమర్శదృష్టితో శాస్త్రప్రమాణములతో భక్తితత్త్వమును శ్రీ వివేకానందస్వాములవారిందు విపులముగా ప్రదర్శించియున్నారు. మూల గ్రంథములలోని ప్రమాణవచనములును వానికి టిప్పణములును సులభశైలిగా నిందు వ్రాయబడి యున్నవి.

(ఏడవ కూర్పు)

(121+4 పుటలు) వెల : రూ. 4-00

శ్రీరామకృష్ణపరమహంస జీవిత సంగ్రహము

శ్రీ చిరంతనానందస్వామి

మహిమాన్వితమగు శ్రీ రామకృష్ణ పరమహంస జీవిత విశేషములు ఇందు రమణీయమగు శైలిలో వర్ణింపబడి యున్నవి. లోకమునకు శ్రీరామకృష్ణులు కావించిన యుపకారము వారి యుపదేశ సారముకూడ చక్కగా వివరింపబడినవి.

పుటలు : 48 వెల : రూ. 0-75

నాలుగవ ముద్రణము

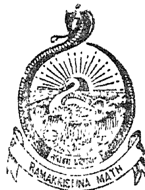
గురూపదేశములు

అనువాదకులు : శ్రీ చిరంతనానందస్వామి

శ్రీ గురుదేవుని మానసపుత్రులై బరగిన శ్రీ బ్రహ్మానందస్వామి గురుముఖము నుండి వచ్చిన యుపదేశములను యథాతథముగ గ్రహించి వానియందు ముఖ్యములగు వానిని సంగ్రహించి యాంగ్లమున రచించిరి. దాని యనువాదమే ఈగ్రంథము. ఇందు గృహస్థులకు సాధకులకు వలయు సూక్తులెన్నియో వివరింపబడియున్నవి.

పుటలు : 168 వెల : రూ. 2-00

తొమ్మిదవ ముద్రణము

'అఖిలవిధ శరణోపాయము, యా తృణంబ యతర్విశ్వప నీదు వసుభూతి కందు వత్స'.

—శ్రీ శారదామణి.

శ్రీరామకృష్ణ ప్రభ

సంపుటము ౩౨ } ౧౯౭౫ - డిసెంబరు : : రాక్షస - మార్గశిరము { సంచిక ౬

ఓం నమో భగవతే శ్రీరామకృష్ణాయ !

ప్రార్థన

శ్రీ రామకృష్ణ కర్ణామృతము

హే రామకృష్ణ నిరుపాధిక తత్పదార్థ స్థానే భవాన్ గుణవిశేషణ శక్తిశూన్యః
కాన్తిం శ్రుతం సువసనం ద్రవిణం విభూతిం సర్వం విసృజ్య కృతవా నవతార లీలామ్॥

శ్రీరామకృష్ణా! దేహసౌందర్యమును మనోహరమగు వేషమును అసమానమగు పాండిత్యమును ఐశ్వర్యమును మహిమలను అన్నింటిని వదలివైచి నీవు భూలోకమున లీల నెఱపుట తగియేయున్నది. నీవు నిజముగా నిరాకారము నిరుపాధికము నిర్గుణము అగు శుద్ధ చైతన్యమవు కదా!

నూనం సుదూర మపసారయితుం సకామా నంగీచకర్థ పరిపూర్ణ మకించనత్వమ్
యస్మాత్త్వాంతిక మకామిన ఏవ భక్తా ఆయాన్తి కేవల పదార్చన మాత్ర శీలాః॥

ప్రాపంచిక సుఖములను కోరు భక్తులను దూరముగ తొలగించుటకే నీవు నిర్ధనుడ వగు యతి వైతివి. కనుకనే ప్రాపంచిక భోగములపట్ల విరక్తులును నీ పాదసేవయందే ఆనందించువారును అగు భక్తులు మాత్రమే నిన్ను జేరుచున్నారు.

శ్రీరామకృష్ణస్మృతులు

'ఈ శరీరమునం దుండున దెవరో మా తలిదండ్రులకు తెలియును. గయలో మా తండ్రి కొక కలవచ్చెను. ఆ కలలో రఘువీరు డాయనతో నిట్లనెను. "నేను నీ కుమారునిగ జనించెదను."

* * *

'మా తండ్రి పాదుకలు ధరించి గ్రామములో వీధివెంబడి పోవునపుడు అంగడివాండ్రు "అదుగో, వారు వచ్చుచున్నారు" అనుచు గౌరవముతో లేచి నిలుచుండెడివారు. హాల్దార్ పుకూరు చెఱువునందు ఆయన స్నానము చేయునపుడు గ్రామస్థులు నీటిలో దిగుటకు సాహసించెడివారు కారు. వారు స్నానము చేయుటకు ముందు మాతండ్రి స్నానమైనదా లేదా యని విచారించెడివారు.

'మాతండ్రి రఘువీరుని నామ ముచ్చరించునపుడు వారివక్షము ఎఱ్ఱవారెడిది. ఇది నాకు గూడ సంభవించెను.'

* * *

'నా ప్రథమసమాధిస్థితులలో నొక దానిని, నా పది పదునొకండేండ్ల వయస్సున మైదానముపై విశాలాక్షిమందిరమున కేగుచు అనుభవించితిని. ఎట్టి దివ్యదర్శనము! బాహ్యప్రపంచ స్పృహ నే సంపూర్ణముగ కోలుపోయితిని.

* * *

'నేను కామార్పుకూరున నుండిన కాలమున హృదయునిపుత్రుడు నాలుగైదేండ్లవాడు పగలంతయు నావద్దనే గడిపెడువాడు. తన బొమ్మలతో నాడుకొనుచు అతడు ఇతరము లెల్ల మఱచిపోయెడువాడు. కాని సాయంకాలము కాగనే "నేను మా అమ్మవద్దకు పోవలయును" అనును. నేను అతని నెన్నోవిధముల బుజ్జగింప ప్రయత్నింతును. "ఇదిగో నీకు పావురము నిత్తును" అందును. కాని అతడిట్టి వస్తువులతో ఓదార్పబడడు; అత డేడ్చును. "నేను మా అమ్మవద్దకు పోవలయును" అని అఱచును. ఆటలయం దిక అతనికి సంతోషమే లేదు. అతని యవస్థను చూచి నేనే ఏడ్చెడివాడను.

* * *

'ఓ, నే నెట్టి భావముల ననుభవించితిని! కామార్పుకూరునందు చినీ శంకరి మొదలగు నా బాల్యస్నేహితులతో నిట్లంటిని. "మీ కాళ్లు పట్టుకొని ప్రార్థింతును. హరినామము నుచ్చరింపుడు." వారందఱి యెదుట సాష్టాంగ పడబోవుచుంటిని. అప్పుడు చినీ ఇట్లనెను. "ఇది నీ దివ్యప్రేమయొక్క ప్రథమోద్గారము. అందువలన నీవు ఒకనికి ఇంకొకనికి గల తారతమ్యమును చూడలేకున్నావు. తుఫాను వచ్చి దుమ్ము రేగినపుడు మామిడిచెట్టును చింతచెట్టును ఒకేలాగుననే కన్పించును. ఒకదానినుండి మఱొకదానిని తెలిసికొనలేము.'

* * *

'నా సోదరి, హృదయుని తల్లి, పూవులతోను గంధముతోను నా పాదములను పూజించెడిది. ఒకనాడు నా పాదము నామె తలపైనుంచి ఇట్లంటిని. "నీవు వారణాసియందు మరణింతువు." '

* * *

'కైవర్తుల' యన్నము తినవలసి వచ్చినందులకు నే నెంతయో బాధపడెడివాడను ఆ కారణముననే రాసమణి కాళికాలయమునకు మిక్కిలి

1. కైవర్తులు: బెస్తకులము. దక్షిణేశ్వర దేవాలయ స్థాపకురాలైన రాణీరాసమణి ఈ కులస్థురాలు. ఈ కారణమున గలిగిన శ్రీరామకృష్ణుల బాధ ఆయన దక్షిణేశ్వరమున నుండిన మొదటి రెండు మూడు నెలలు మాత్రమే నిలిచెను.

బీదవారుకూడ భోజనార్థమై వచ్చెడివారు కారు. దేవికి నైవేద్యము చేసిన యాహారమును స్వీకరించుటకు జనులు లభింపక పోవుటచే దానిని ఆవులకు వేసెడివారు ఇంకను మిగిలినది గంగలో పారవేసెడివారు.

* * *

'ఓ, నేనెట్టి బాధాతప్తదివసములను గడిపితిని! కాళీమాతనుండి వియోగముసలని నా యావేదనను మీరూహింపలేరు. అదిసహజమే. ఒక గదియందు బంగారపుమూట యున్నదనుకొనుడు, ప్రక్కగదియందొక దొంగ యుండెననుకొనుడు. రెండు గదులకు నడుమనున్నది పలుచని గోడ మాత్రమే. అతడు ప్రశాంతముగ నిద్రింపగలడా? ఇటునటు పరుగెత్తుచు గోడను విరుగద్రోచి బంగారము నందుకొనుటకు ప్రయత్నించును గదా! నా పరిస్థితి యట్టిది. అనంతశాంత్యానందమూర్తియైన అమ్మ, ఇహలోక సంపద లన్నింటిని తృణప్రాయముగ తోపించు అమ్మ, నాకు మిక్కిలి సమీపముననే యున్నదని నాకు తెలియును ఇతరము దేనితోనైనను నేను తృప్తిపడుట ఎట్లు? నేను ఆమెనే వెదుకవలసియుండెను. ఆమెకొరకై నేను పిచ్చివాడనైతిని.'

* * *

'ఆమె దర్శనమును బడయజాలనైతినని నా హృదయమున నప్పుడు భరింపరాని వేదన కలిగెను. నీటిని తువ్వాలునుండి పిండుటకు దానినెట్లు బలముగా మెలిపెట్టుదురో అట్లునాగుండెను మనస్సును ఎవరో పట్టుకొని పిండుచున్నట్లనిపించెడిది. అమ్మ దర్శనము నాకిక కానేరదను భావముతో వ్యథితుడనై నేను నైరాశ్యముతో చచ్చిపోవుచుంటిని. క్షోభతో ఇక జీవించుట వలన నే ప్రయోజనమును లేదనుకొంటిని. అకస్మాత్తుగ అమ్మ దేవాలయమున నచట నున్న కత్తి నా కంటబడినది. దానితో ఆ క్షణమే నా జీవితము నంతము చేసికొన నిశ్చయించుకొంటిని. పిచ్చి ఎత్తినట్లు పరువిడి దానినందుకొనగనే కాళీమాతయొక్క అద్భుతదర్శనమై స్మృతి తప్పి పడిపోయితిని. అప్పుడు బాహ్యప్రపంచములో నేమి జరిగెనో ఆ దినము మఱుదినము ఎట్లు గడచినవో నేనెఱుంగను. కాని నా హృదయాంతరాళములో నేనింతకుముం దెన్నడును అనుభవింపని ప్రగాఢమగు ఆనందప్రవాహము ప్రవహించుచుండ అమ్మయగు తేజఃపుంజముయొక్క ప్రత్యక్షానుభూతి నందితిని.'

[మఱియొక సందర్భమున ఈ దృశ్యమును వివరముగ వర్ణించుచు:] 'ఇండ్లు, తలుపులు దేవాలయములు తదితర వస్తువులన్నియు ఒక్కసారిగా అదృశ్యమైనవైనది, ఎచ్చోటను ఏ ఒక్కటియు లేనట్లే! అప్పుడు నేను చూచినది అనంతము అపారము చైతన్యవంతము అగు కాంతి సాగరమును మాత్రమే! ఎంతదూరము ఏ దిక్కునకు చూచినను నిరంతరాయముగ ఉజ్జ్వలములగు తరంగముల పరంపర మహావేగముగ ఉద్ధృతముగ కల్లోలముగ అన్ని దిక్కులనుండియు దూకుచుండుటను కనుగొంటిని. అతిత్వరలో అవి నాపై బడి తెలియరాని యగాధమునకు ముంచివేసినవి. నేను రొప్పితిని, గింజుకొంటిని, స్మృతి తప్పి పడిపోతిని.'

అద్వైతవేదాంతము - లౌకికాభ్యుదయము

ఆ ఆత్మ అనంతమై అఖండమై అవినాశియై ప్రకాశించుచున్నది. ఆ ఆత్మను కత్తులు నరకజాలవు. గాలి ఆర్పజాలదు. నిప్పు కాల్పజాలదు. అది ఆద్యంతములు లేనిది. జననమరణములు లేనిది. దీనితో పోల్చినచో సూర్యచంద్రులు నక్షత్రమండలములు సముద్రములోని నీటి చుక్కలను బోలును. ఆత్మప్రభావమునెదుట ఆకాశము శూన్యమై చనును. కాలము అభావమగును. ఇట్టి మహిమాఢ్యమగు ఆత్మయందు మనకు విశ్వాసము కుదరవలెను. అందుండి మన కెంతేని బలము చేకూరగలదు. నీవేది కాగోరిన నది కాగలవు. దీనుడ ననుకొనిన దీనుడ వగుదువు, బలాఢ్యుడనని ఎంచిన బలాఢ్యుడ వగుదువు. పాపి ననుకొనిన పాపి వగుదువు. పుణ్యశాలి ననుకొంటివా, పుణ్యశాలి వగుదువు. బలాఢ్యులము సర్వశక్తిమంతులము సర్వజ్ఞులము అని మనము సంకల్పము చేయవలెను. ఆ శక్తియంతయు ఇప్పుడు నాయందు ప్రకాశమునకు వచ్చియుండక పోవచ్చును. కాని అది నాయందున్నది. నేను పరమపవిత్రుడను. నిత్యముక్తుడను. ఈ జ్ఞానమును నేను ప్రకటింపజాలక పోవుట యేల? నాకు దానియందు విశ్వాసము లేదు కనుకనే. దానియందు విశ్వాసము కుదరగనే అది ప్రకాశమునకు రాగలదు, వచ్చియే తీరును. నిర్గుణబ్రహ్మభావన ప్రబోధింపగలది ఇదియే. మీ బిడ్డలను పసితనమునుండియే పరాక్రమవంతులనుగ చేయుడు. వారికి దైన్యమును నేర్పకుడు. వారిని వీర్యవంతులను చేయుడు. ధీరులై సర్వదమనులై తితిక్షావంతులై సర్వస్వతంత్రులై నిలచునటుల ప్రోత్సహింపుడు. మొట్టమొదట వారికి ఆత్మయొక్క మహిమను తెలుపుడు, అది మీకు వేదాంతమున మాత్రమే లభింపగలదు. ఈ ఆత్మభావన ఉజ్జీవన ప్రదమైనది. ఈ ప్రపంచమును తలక్రిందులు చేయగల భావనాపటిమ వేదాంతమునుండియే బయలుదేరగలదు. అదియే జడప్రకృతిశాస్త్రములకును మతమునకును సామరస్యమును కూర్పగలదు.

—శ్రీ వివేకానందస్వామి.

"బ్రహ్మసత్యం జగన్మిథ్యా" అనునది మాత్రము అద్వైతసిద్ధాంతముగ పలువురు భావింతురు. ఇట్టి మిథ్యయగు ప్రపంచమున సద్యమించుట కవకాశమే లేదని యను కొందురు. కష్టములు కడగండ్లు ఇతరులవే యైన "అంతయు మిథ్య" యని చప్పరించుటలు తనవైనచో "కర్మ" యని వాపోవుచుండుటలు వేదాంతుల లక్షణములుగ స్వీకరింతురు. ఇక లౌకికాభ్యుదయము ఉద్యమము చేతనే సాధ్యము. కష్టములు తనకు రాకుండునట్లు ప్రయత్నించుట, వచ్చినచో వానిని తొలగించుకొను ప్రయత్నము చేయుట, అభ్యుదయ లక్షణములు. అంతేకాక సుఖములను తనకును ఇతరులకును సంపాదించుకొను ప్రయత్నము కూడ అభ్యుదయ శబ్దమున ఇమిడియున్నది. ఇట్లగుటచేత సామాన్యముగ అద్వైత వేదాంతమునకు లౌకికాభ్యుదయమునకు వెలుగు చీకటులకువలె విరోధము భాసించును.

కాని స్వరూపమును విచారించినచో నిజమగు అద్వైత వేదాంతసాధనలో లౌకికాభ్యుదయము మొదటిమెట్టుమాత్రమే. అద్వైతము భౌతికముగను మానసికముగను ఆధ్యాత్మికముగను అభ్యసింపవలెను. భౌతికము మానసికముఅగు అద్వైతసాధన లౌకికాభ్యుదయము నొనగూర్చును. వీనిని సాధించి, వెనుక వదలిననే తప్ప ఆధ్యాత్మికమగు అద్వైతసాధన సాధ్యము కాదు. సకృత్తుగా నొకరు అసమాన శేముషీసంపన్నులు ఒక్కసారిగా భౌతిక మానసిక సాధనలనుదాటి ఆధ్యాత్మికాద్వైతమును సాధించినను సాధారణబుద్ధులు అద్వైత భ్రాంతిని మాత్రమే చూచి ఇటు ఇహమును అటు పరమునుకూడ

కోల్పోవుదురు. కనుక ప్రథమమున అద్వైత తత్త్వమును స్పష్టపరచుకొని పిదప క్రమముగ నిదానముగ దానిని సాధించు ప్రయత్నము చేయవలెను.

“బ్రహ్మసత్యం జగన్మిథ్యా జీవో బ్రహ్మైవ నాపరః” అని అద్వైత సిద్ధాంతసారము. అనగా జీవుడు బ్రహ్మముతప్ప వేఱు కాడు. అట్టి బ్రహ్మమే సత్యము. జీవరూపమగు జగత్తు మిథ్య, భ్రాంతి, అని సిద్ధాంతము. మానవుడు తన బ్రహ్మత్వమును తెలియజాలనంతవఱకు, జీవత్వమునే గుర్తించునంత కాలము. (వాస్తవమునకు బ్రహ్మమే యైన) జగత్తే సత్యము. తన బ్రహ్మత్వము తెలిసినంతనే ఇక జీవుడు కాని జగత్తు కాని భాసింపడు అంతయు బ్రహ్మమే. బ్రహ్మము చైతన్యస్వరూపము జ్ఞానస్వరూపము ఆనందస్వరూపము అనంతము. శ్రవణమనననిదిధ్యాసనలు అద్వైతసాధనకు మార్గముగా చెప్పబడినవి. బ్రహ్మమును గూర్చి మానవుడు మొదట వినవలెను. అధ్యయనము చేయవలెను. దానినిగూర్చి యాలోచింపవలెను. దానిని జీవితమున సాక్షాత్కరించుకొనవలెను.

మానవుడు తాను బ్రహ్మమునని తలచినచో అతడు చైతన్యస్వరూపుడుగను జ్ఞానస్వరూపుడుగను ఆనందస్వరూపుడుగను అనంతుడుగను ఉండవలెను. ఇందు నిజముగ విశ్వాసము కలిగినచో అతనికి ఎక్కడలేని బలమును ఆత్మవిశ్వాసమును కలుగును.

భౌతికస్థాయియందు సూర్యుడు వెలుగునది ఆ చైతన్యప్రభావమువలననే. సూర్యచంద్రులు నక్షత్రమండలములు గతులు తప్పకయుండునది ఆ చైతన్యప్రభావమువలననే. ఆ చైతన్యమే ఈ అనంతవిశ్వమును సృష్టించుచు రక్షించుచు లయము చేయుచున్నది. ఆ చైతన్యాంశమే మానవుడైనచో ఇక అతని కసాధ్యమేమి కలదు? అతడు చేయదలచినదంతయు ప్రయత్నసాధ్యమే. అతనికి ఓటమియనునది లేదు. జయము సాధించువఱకు అతడు ప్రయత్నించుచునే యుండును.

నిత్యజీవితమున ఆత్మవిశ్వాసము గలుగువారు మాత్రమే యున్నతశిఖరము లందుటను గమనింతుము. వారు ధనము సంపాదింపగోరి ప్రయత్నించి ధనము సంపాదింతురు. భోగభాగ్యములనుకోరి వానికై యుద్యమించి వానిని సాధింతురు. శ్రమాపనోదకములైన యంత్రములను సాధింపనెంచి వానిపై ధ్యానముంచినచో అవి స్ఫురించును. వ్యాధినివారణౌషధములపై ధ్యానముంచినచో అవి మనోవీధిని సాక్షాత్కరించును. అట్లని, ఒదిగి కూర్చుండి ‘యంత్రములు యంత్రములు’ అని జపము చేసినచో అవి ప్రత్యక్షమగునా? యంత్రాగారమునకుపోయి అచ్చట ననేక ప్రయత్నములను దీక్షతో తదేకధ్యానముతో చేయుచుండినచో చివరకు ఆ యంత్రము రూపొందితీరును. అట్లే ఒక దుర్వారవ్యాధి కౌషధమును కనుగొననిశ్చయించిన మానవుడు ప్రయోగశాలలోనికి పోయి దానినిగూర్చి పర్యాలోచించుచు దానినిగూర్చిన గ్రంథముల నధ్యయనము చేయుచు తదేకధ్యానమున ప్రయోగములు చేయుచుండగా చివరికా యౌషధము తయారగుచున్నది. అట్లే ధనికుడు కాగోరువాడు వ్యవసాయమునో వర్తకవాణిజ్యమునో వస్త్రోత్పాదనమునో తదితరమునో గ్రహించి అనన్యమనస్కుడై ధనము నిల్వచేయుటయందే నిమగ్నుడైనచో అతడు ధనికుడగుచున్నాడు. ఇట్లు భౌతికస్థాయియందు తానే బ్రహ్మమునని విశ్వసించుటచేత, తనకు అసాధ్యమనునది లేదని

గుర్తించుటచేత ఫలితము వచ్చితీరునను నిశ్చయముచేత మానవుడు తనకేది కావలసిన దానినిగూర్చియే అభ్యసించి దానినిగూర్చియే ఆలోచించి దానికై ప్రయత్నించి దానిని సాధింపగలుగుచున్నాడు.

ఇట్లు భౌతికదృష్టితోడి అద్వైతభావన విషయబాహుళ్యమును వస్తుసంచయమును ఆనందమునకు భౌతిక కారణములనెల్ల సాధింపగలుగును. కావలసినదంతయు "నేను బ్రహ్మమును. అందువలన నాకసాధ్యమనునది లేదు" అను నచంచలము అకుంఠితము సుదృఢము అగు విశ్వాసము మాత్రమే.

క్షిప్రం హి మానుషే లోకే
సిద్ధి ర్భవతి కర్మజా॥ (భగవద్గీత 4-12)

భౌతికఫలములే ఆశయములైనచో ఉద్యమము వలన నవి అతిత్వరలో సిద్ధించును.

భౌతికస్థాయియందు అద్వైతభావన స్థిరపడిన పిదప మానసికస్థాయియందు అద్వైతభావన చేసినచో: ఎల్లయెడలను గల బ్రహ్మము తనయందున్నాడు. తనయందున్న బ్రహ్మమే ఇతరులయందును కలదు అను విశ్వాసము స్థిరపడవలెను. నిరంతరము సకల జీవులయందు బ్రహ్మమునే దర్శింప ప్రయత్నించుటచేత ఏ ప్రాణికిని అతనివలన నపకారము కలుగదు. అతనిచే మోసపోవదు. సరికదా అన్ని ప్రాణులును అతనివలన సుఖమునే పొందును. సాటి మానవుడు కష్టపడుచుండినచో వ్యాధిగ్రస్తుడైనచో మనోవ్యథల పాలైనచో అద్వైతసాధకుడు, అతనియందుగల బ్రహ్మమే తనయందును గలదని భావించువాడు, అతని కష్టనష్టములను ఆధి వ్యాధులను మనోవ్యథలను తనవివలెనే భావించి వానిని తొలగించుటకు కాయశక్తుల ప్రయత్నించును.

తన జీవితమున జ్ఞానస్వరూపమగు బ్రహ్మమునే అభ్యసించుటచేత పరిశుద్ధజీవనమును నిష్కళంకజీవనమును నైతికజీవనమును వెలయించును. జనులు అవినీతిపాలైనచో నింద్యజీవితములను గడపుచో అది అజ్ఞానమువలననే అని యతనికి తెలియును. జ్ఞానస్వరూపమగు బ్రహ్మమైన తానట్టి నింద్యకర్మల నాచరించు టెట్లు సాధ్యము? కనుక మానసికమగు అద్వైతభావనను విశ్వసించిన మానవుడు నిరంతరము ప్రతిక్షణమునందును యుక్తాయుక్తములను గ్రంథాధ్యయనాదులచేత తెలిసికొనుచు వానినిగూర్చి పర్యాలోచించుచు యుక్తముల నాచరించుచు అయుక్తములను పరిహరించుచు ఎల్లెడల బ్రహ్మమునే భావించుచుండును. దీనివలన నతడు తన జీవితమున ఆత్మసంయమమును అందఱి జీవితములందును ఆనందమును సాధింపగలుగును.

సమం పశ్యన్హి సర్వత్ర
సమవస్థిత మీశ్వరమ్
నహినస్త్యాత్మ నాత్మానమ్
తతోయాతి పరాంగతిమ్॥ (భ.గీ 13-28)

ఎల్లెడలను గల ఈశ్వరుని దర్శించుచు అతడు ఆత్మను ఆత్మచే బాధింపడు.

ఇట్లు నిరంతరము కార్యశీలుడై తన సుఖమును ఇతరుల సుఖములను సాధించుకొనుచు దుఃఖముల వారించుకొనుచు జీవించుటయే లౌకికాభ్యుదయము. అదియే భౌతిక మానసిక భూమికలందు అద్వైతసాధన.

భౌతికస్థాయియందు అద్వైతభావనచే ఉద్యమశీలము, మానసికస్థాయియందు అద్వైతభావనచే యుక్తాయుక్తవివేకము ఆత్మసంయమనము స్థిరపడినమీదటనే ఆధ్యాత్మికాద్వైతమున కధికారము కలుగును. సైకిలుతొక్కుట

బాగుగా నేర్చినవాడు ఎంత గాఢాలోచనలో మునిగియున్నను అప్రయత్నముగ నెట్లు సైకిలు నడుపుచుండునో, బాగుగా ఈత నేర్చినవాడు గాఢనిద్రలో నుండగా నీటబడినను అప్రయత్నముగ నెట్లు ఈదులాడుట మొదలిడునో అట్లే భౌతికస్థాయియందు ఉచ్ఛ్వాస శీలము, మానసికస్థాయియందు సర్వాత్మ బ్రహ్మదర్శన ప్రయత్నమును ఎవనికి అప్రయత్నముగ స్థిరపడునో, అతడే ఆధ్యాత్మికాద్వైతమున కర్హుడు. అతడే మనఃపూర్వకముగ జగత్తు మిథ్య బ్రహ్మము సత్యము అనగలడు. అట్లు దర్శింపగలడు. అతడే సుఖదుఃఖముల భేదమును గమనింపజాలడు. మానావమానముల విభజింపలేడు. జగత్తునకు బ్రహ్మమునకు భిన్నత్వమతనికి మాయయగును. అట్టివాడే అధ్యాత్మనిత్యుడై అవ్యయమగు పదమును పొందగలడు.

నిర్మానమోహా జితసంగదోషాః
అధ్యాత్మనిత్యా వినివృత్తకామాః
ద్వంద్వైర్విముక్తాః సుఖదుఃఖసంజ్ఞైః
గచ్ఛన్త్యమూఢాః పదమవ్యయం తత్.

మాతృదేవియొక్క అంతిమ సందేశము

శ్రీ దయాత్మానందస్వామి

“అమ్మా నీకొక సంగతి చెప్పెదను. మనశ్శాంతిని కోరెదవా పరుల దోషముల నెన్నకుము సరికదా, నీ దోషములను నీవు గుర్తింపుము. సమస్తప్రపంచమును నీది గావించుకొన నేర్చుకొనుము. అమ్మా, లోకమున నీ కెవ్వరును పరులు కారు, సమస్త విశ్వము నీదే” అదియే లోకమునకు మాతృదేవి యొసగిన తుది సందేశము, పరమ సందేశము.

మాతృదేవిజీవిత మీ పరమోపదేశము యొక్క మూర్తిభావము. గంభీరార్థగర్భితములైన ఈ పలుకులయందు మాతృదేవియొక్క పవిత్ర జీవనరహస్య మిమిడియున్నది. తాపత్రయతప్తులై, స్వార్థమే పరమార్థముగ భావించుచు దారితెన్నుగానక అశాంతి సాగరమున మునిగి తేలుచున్న మానవకోటికీ సందేశ మెంతయు నేడు ఆవశ్యకమైయున్నది.

మొదట తామాచరించి తరువాత పరులకు నేర్పుదురు గదా మహాత్ములు! మాతృదేవి యొక్క జీవితమును పరికించిన తన సందేశము నామె ప్రతిపదమున నెట్లు పాలించెనో స్పష్టము కాగలదు. పరుల దోషముల నెన్నుట కామె యేనాడును పాల్పడలేదు. సరికదా అట్లు చేయుట ఆమె స్వభావమునకే విరుద్ధము. జన్మమునుండియే మహానిర్మల స్వభావయైన మాతృదేవి పరుల సుగుణములనే బిందువునందు సింధువుగా చూచుచుండెడిది. భగవన్మాతృత్వమును లోకమునకు చాటుటయే తన జీవితోద్దేశమనియు, గురుదేవు లిందులకే తన నీ ప్రపంచమున నుంచి పోయిరనియు మాతృదేవి యొకప్పుడు పల్కియుండెను.

రూపుదాల్చిన మాతృభావమైన మాతృదేవికి, జగత్తంతయు తన సంతానముగ భావించెడి మాతృమూర్తికి, ఇక తనవారెవరు!

పెట్టువారెవరు! గుణములేమి, దోషములేమి! జగత్తంతయు ఆమెదే కదా! పరులే లేనప్పుడు ఇక పరదోష దర్శనమెట్లు పొసగును? నిజముగా విశుద్ధ మాతృప్రేమాభిషిక్తుల నొనర్చి సమస్త ప్రపంచమును తనదిగ చేసికొనెను గదా మాతృదేవి శ్రీ శారదాదేవి!

శాంతి ఆనందములే సమస్తజీవుల లక్ష్యము

'ఆనందమునుండియే సమస్తజీవు లుద్భవించుచున్నవి. ఆనందముచేతనే జీవించుచున్నవి. తిరిగి ప్రళయకాలమున ఆనందమునందే లయము నొందుచున్నవి (తైత్తిరీయ ఉపనిషత్). ఆనందస్వరూపములైన ప్రాణికోటులు అజ్ఞానముచే తమ స్వరూపమును మఱచి పోయినవి. ఐనను చిరకాలము సుఖశాంతులతో జీవింపవలయుననెడి కోరిక మాత్రము కలిగియున్నవి. శాంత్యానందముల కొఱకే ఎల్లెడల వెదకుచున్నవి. కాని తప్పుదారుల నవలంబించుటచేత శాంత్యానందముల నొందజాలకున్నవి. స్వరూప జ్ఞానమును పొందిన తక్షణమే వాని ప్రయత్నములు సఫలములగును.

ఆత్మసాక్షాత్కారమే శాంత్యానందముల కుపాయము

'తమేవ విదిత్వా అతిమృత్యుమేతి నాన్యః పంథా విద్యతేఽయనాయ' ఆత్మ లేక భగవత్సాక్షాత్కారమే జన్మమృత్యు జరాదుఃఖముల నతిక్రమించు పరమోపాయము, వేఱొక మార్గములేదని శాస్త్రములు ఘోషించుచున్నవి. ఈ ఆత్మయే బ్రహ్మమని, భగవంతుడని పరమాత్మయని వివిధనామములం బేర్కొనబడుచున్నది. 'నేతి, నేతి' యను మార్గము ననుసరించి జ్ఞానులు, పూజాశ్రవణకీర్తనాది మార్గమున భక్తులు, చిత్తనిరోధమువలన యోగులు అనాసక్తులై ఈశ్వరార్పణబుద్ధితో సమస్తకర్మల నొనర్చుచూ కర్మయోగులు ఈ ఆత్మనే పొందుచున్నారు. మార్గములు భిన్నములైనను గమ్యము మాత్రము ఒకటే. సత్యద్రష్టలీ సత్యమునే గ్రహించి 'ఏకంసత్ విప్రా బహుధా వదన్తి' యని నుడివిరి.

భిన్నత్వమునం దేకత్వదర్శనము

'ఈశావాస్యమిదగ్ం సర్వం యత్కించ జగత్యాం జగత్' (ఈశావాస్యోపనిషత్) ఈ జగత్తునందలి సమస్తము ఈశ్వరునిచేత ఆవరింపబడియున్నది. అజ్ఞానులకీ జగత్తు వేఱువేఱుగ అనేకవస్తుజాలముగ పరస్పర భిన్నముగ కన్పించుచున్నను, నిజమునకిది యంతయు ఈశ్వరుని రూపముతప్ప వేఱొకటి కాదు. అజ్ఞానముచే భిన్నముగ కన్పించెడి ఈ ప్రపంచమే ఆ అజ్ఞాననిర్మూలన మైనంతనే ఆత్మస్వరూపముగ కన్పించును. మానవుల యొక్క ఈ పృథక్దర్శనమే (భేదదర్శనమే) సమస్తమగు అనర్థములకు మూలకారణము 'మృత్యోః స మృత్యుం గచ్ఛతి య ఇహ నానేవ పశ్యతి'— భిన్నత్వద్రష్ట జన్మమృత్యురూపమగు చక్రమునబడి మరిమరి తిరుగాడుచుండును (కఠోపనిషత్). ఈ సంసారజాలము నుండి బయల్వెడలు మార్గమేమి? భిన్నత్వమునందు ఏకత్వమును చూచుట. సమస్తవిశ్వమున భగవంతుని దర్శించుట. ఈ ఏకత్వదర్శనముకొఱకే సాధకులు తమతమ మనస్తత్త్వానుగుణముగ విభిన్న దృక్పథముల ననుసరించి విభిన్న సాధనమార్గముల నాశ్రయించుచున్నారు. ఇట్లు తమ సాధనల ద్వారా గమ్యము చేరి సమస్తమునకు మూలకారణమగు ఆత్మదర్శనమొంది శోకమోహదుఃఖా

దులతో నిండియున్న సంసారమునుండి విముక్తులగుచున్నారు. 'యస్మిన్ సర్వాణి భూతాన్యాత్మైవాభూత్ విజానతః। తత్ర కో మోహః కః శోకః ఏకత్వమనుపశ్యతః।' (ఈశావాస్యోపనిషత్) సర్వభూతములందు ఆత్మను దర్శించువానికి శోకమోహాలు ఎక్కడ? లేనే లేవు అని స్పష్టమగుచున్నది.

సంఘము: మాతృదేవియొక్క సందేశము

వేదాంత ప్రతిపాదితమైన ఈయాత్మతత్త్వమునే మాతృదేవి తన సహజసరళభాషలో నుపదేశించుచున్నది. మాతృదేవియొక్క ఈ ఉపదేశమును ఆచరణయందు పెట్టినచో ఈనాటి దోషములెన్నియో నశింపగలవు. మానవ సమాజమునందు సౌభ్రాతృత్వము వృద్ధి నొందును. స్వార్థపరత నశించును. పరస్పరము ప్రేమానురాగములు వర్ధిల్లును. ఇక పారమార్థికచింతయే పొసగని ఈనాటి ప్రజలకు మాతృదేవి యుపదేశ మెట్లుపకరించునో చూతము.

మానవుడు సంఘజీవి. ఐకమత్యమే సంఘముయొక్క బలము, శక్తి. సర్వవిధముల ఉన్నతికి ఏకైకమార్గము. పరస్పరప్రేమ సహానుభూతులే ఐకమత్యమునకు మూలభిత్తులైనచో పరచ్ఛిద్రాన్వేషణమే ఐకమత్యమునకు వేరుపురుగు. పరచ్ఛిద్రాన్వేషణముచేయు హృదయము విద్వేష ఘృణాపూరితమగును. అట్టి హృదయమునందు ప్రేమ సహానుభూతులకు తావుండదు. ప్రేమ సహానుభూతులు లేని సంఘమునందు ఐకమత్యము ఘటింపదు. ఐకమత్యములేని సంఘమునుండి శాంతి ఆనందములు పలాయనమగును. ఉన్నతిమార్గమునకు ఆటంకము కల్గును. మఱియు దోషములు లేని మానవులరుదు. తప్పుచేయుట మానవులకు సహజము, కనుక ఇతరులతో ఐకమత్యము కలిగియుండవలెనన్న వారి దోషములను పాటింపక చేతనైనంతవఱకు వారికి సహాయము చేయుచుండవలయును. సంఘవిద్వేషవిచ్ఛిన్నతలకీ పరదోష దర్శనము మూలకారణము. రాజాధిరాజులు సైతమీ 'పరదోషదర్శనము' నుండి తప్పించుకొనినవారు కారు. 'రాజన్, సర్షపమాత్రాణి పరచ్ఛిద్రాణి పశ్యసి। ఆత్మనః బిల్వమాత్రాణి పశ్యన్నపి న పశ్యసి' — రాజా ఆవగింజలవంటి చిన్నదోషములను ఇతరులయందు చూచుచుంటివిగాని బిల్వఫలముల వంటి నీ దోషములను మాత్రము చూచియు చూడకుంటివే అని విదురుడు ధృతరాష్ట్రునకు బుద్ధిచెప్పెను. ఏసుక్రీస్తు, 'విమర్శింపకుడు, మీరును విమర్శింపబడరు, మీరు కొలుచు కొలతతోనే మీకును కొలువబడును. నీ కంటిలో నున్న దూలము నెంచక నీ సోదరుని చూచి - నీ కంటిలో నలుసును తీసివేయ నిమ్మని చెప్పనేల? వంచకుడా మొదట నీ కంటిలోని దూలమును తీసివేయుము. అప్పుడు నీసోదరుని కంటినలుసును తీసివేయుటకు నీకు చక్కగా కనిపించునని బోధించెను. (మత్తయి 7 : 1, 2), పరుల దోషములను చక్కదిద్దుటలో అందఱును ఆరితేరినవారుకదా!

పరదోష దర్శనమే ఒక మహాదోషము

విమర్శించి చూచినచో పరదోషదర్శనము కంటె వేఱొక మహాదోషము కన్పింపదు. దీనికి కారణముల నరయుదము.

(1) పరదోషదర్శన మొక మనోవ్యాధి. తన దోషములు తననే కలతపెట్టి అశాంతి నొందింప ఆ అశాంతి నణచుటకై ఆ దోషములనే పరులయం దారోపించి వారిని దూషించుట కల్గును. దీనికే పాశ్చాత్యమనస్తత్త్వ

వేత్తలు ప్రసారణమని (projection) పేర్కొనిరి. తప్పు లెన్నువారు తమ తప్పు లెరుగరను సామెత ఎంత సత్యమో కదా!

(2) పరదోషదర్శనము తనకు సంతృప్తిని కలిగించి గర్వమొందజేసి ఇతరులను చేలికగా అవమానపూర్వకముగ చూచు దృష్టిని పెంచును.

(3) పరదోషదర్శన మొకవేళ మంచియుద్దేశముతో చేసినను అది వ్యర్థమై తీరును. ఏలన, తమ దోషముల నంగీకరించు వ్యక్తు లరుదు. అంగీకరించినను ఇతరులు ఆ దోషముల నెత్తి చూపుటను సహించువారు ఇంకను అరుదు. ఆ మీద పరదోషవిమర్శనము మహోపద్రవకరమైనది. అది వారి యహంకారమున కాఘాతమొనర్చి వారిని శత్రువుల జేయును. దొంగతనము దోపిడి నరహత్యలు చేసి కారాగారస్థులైన నేరస్థులు సైతము తామట్లు చేయుటకు న్యాయమైన కారణములు కలవనియు తమ్ము జైలునందుంచుట అన్యాయమనియు భావించునపుడు ఇక సామాన్యుల సంగతి చెప్పనేల!

(4) ఇతరులయందుగల దోషములు ఒకవేళ తనలో లేకపోయినను ఆ దోషములను భావించుటచేత క్రమముగ నవి తనయందు వచ్చి చేరును.

(5) పరదోషదర్శనము సహజముగ ఇతరులను తననుండి విడదీయును, శత్రువుల నొనర్చును. భేదముల కల్గించును. అపుడు వారితో కలిసి మెలిసి యుండుట యసంభవము. అట్టివారిపై స్నేహానుభూతులు నశింప విద్వేషఘృణాదులుదయించును. విద్వేషఘృణాపూరిత హృదయము లశాంతికి నిలయములు. శాంతిలేని తావు నరకతుల్యము. అశాంతస్య కుతః సుఖమ్?

పరదోషదర్శన మిట్లు మహానర్థకములకు దారితీయును. కనుక పారమార్థిక సాధకుల మాట యటుండ సంఘమున సుఖశాంతుల పురోగమనమునకు సైతము పరదోషదర్శనము తగదు.

తన్నివారణోపాయము

ఈ పరదోషదర్శన మను మహాదోషమును నివారించు ఉపాయ మొకటి కలదు. పరుల యందు గల సుగుణములను గోరంతలు కొండంతలుగ పదేపదే చూచుట. దీనికే పతంజలి మహర్షి 'ప్రతిపక్ష భావన'మని పేరిడెను. ఇట్లు పరుల సుగుణములను చూచుటవలన పరదోషదర్శనమువలన కల్గెడు దోషములు నశించుటయే కాక వారియందు గల సుగుణములుకూడ దర్శకునియందు వచ్చి చేరును. మనస్సు అపుడు ఇతరులను గౌరవాదరములతో స్నేహముతో పరికించును, అట్టి మనస్సు ప్రేమ శాంతిసుఖములలో నిండిపోవును. పరుల సుగుణములను దర్శించెడివారికి శత్రువులు కూడ మిత్రులై హితకాంక్షులుగ మారిపోవుదురు.

తరువాత తన దృష్టిని తన లోపలికి త్రిప్పి తన లోప దోషములను కనుగొని వానిని సరిదిద్దుకొనవలెను. ఇదియే సచ్చరిత్ర సచ్ఛీలతలను గడించుటకమోఘోపాయము.

మాతృదేవియొక్క ఈ ఉపదేశము ఇట్లు సాధకులకే గాక సామాన్యులకు సైతము ఎంతయో తోడ్పడును.

మాతృదేవి జీవితమునుండి కొన్ని సంఘటనలు

ఇక ఈ సందేశము మాతృదేవియొక్క జీవితమునందు స్వాభావికమై ఎట్లలరారెనో ఈ క్రింది సంఘటనల వలన విశదము కాగలదు.

ఒకప్పుడు శ్రీరామకృష్ణుని సాక్షాత్ శిష్యులలో నొకరు ఒకానొక భక్తునిపై కోపించి అత

నిని దగ్గరకు రానీయవలదని మాతృదేవిని ప్రార్థించెను. అంత మాతృదేవి 'అదెట్లు? అతడుకూడ నా బిడ్డడే కదా, ఎవరియందెన్ని దోషము లుండినను అమ్మాయని నన్ను పిలుచువా రెంత పాపులైనను వారిని దగ్గరకు రానీయకుండుట నాకసంభవ'మని పల్కెను. మఱొకప్పుడు శిష్యుడొకడు నష్టచరిత్రుడైన కారణమున అతని ఆమె సన్నిధికి రానీయ వలదని కొందఱామెను కోరగా మాతృదేవి ఇట్లు తెల్పెను. 'నా బిడ్డ ధూళిలో పొరలాడుచుండిన పక్షమున వానిని శుభ్రమొనర్చి యెత్తుకొనుట నా ధర్మము కదా?'

వేఱొకప్పుడు నూతన వస్త్రములను కొని తెమ్మని అమ్మ తన బ్రహ్మచారి సేవకు నొకని పంపించెను. ఆ దినములలో విదేశవస్త్ర నిరాకరణోద్యమము సాగుచుండెను. ఆ కారణమున బ్రహ్మచారికూడ చక్కని అంచులు గల్గి అందముగ నుండుచు చౌకగా లభించు విదేశీయ వస్త్రములను కొనిరాక స్వదేశీయ ముతకవస్త్రములను కొనితెచ్చెను. ఆ వస్త్రములు ఆమె బంధువులకు నచ్చలేదు. ఆ వస్త్రములకు బదులు విదేశీయవస్త్రములను తెమ్మని మాతృదేవి చెప్ప నతడు అభ్యంతరపెట్టెను. అంత 'నాయనా! వారుకూడ నా బిడ్డలే సుమీ! నేనందఱను సమానముగ చూడవలెను కదా. పక్షపాతము చూపుట నాకు తగునా?' యని యమ్మ యనెను.

మఱియొకప్పుడు 'అంజద్' అను మహమ్మదీయ దోపిడిగానినిగూర్చి 'శరత్ (శ్రీశారదానందస్వామి నుద్దేశించి) ఎట్లో అట్లే ఈ 'అంజద్' కూడ నా బిడ్డడే' యని వచించెను. సర్వసంగపరిత్యాగియైన శారదానందస్వామిని బందిపోటును సమదృష్టితో జూచుట మాతృదేవికే సంభవము.

మాతృదేవి తన సన్న్యాసశిష్యులను సన్న్యాసనామములతో గాక పూర్వనామములతో పిలుచుచుండెడిది. కారణమడుగ, నేను తల్లినైయుండి వారి నెట్లు సన్న్యాసి నామములతో పిలువగలను? అది నాకు బాధ కలిగించు' నని అమ్మ బదులాడెను. సన్న్యాసమన సర్వసంగపరిత్యాగము, తల్లిదండ్రుల యొక్కయు పరిత్యాగము. మాతృహృదయము కలలోనైన ఈ భావమును ఓర్వజాలకుండెడిది. దీనిని గమనించిన విశ్వేశ్వరానందుడను శిష్యుడు ఒకనాడు 'అమ్మా మీరు మమ్ములను ఏ భావముతో చూతు'రని ప్రశ్నించెను, 'నారాయణులు'గ నని అమ్మ పల్కెను. అంత అతడు 'మేము మీ బిడ్డలము. మీరు మమ్ము నారాయణులుగ చూచిన ఇక మీ బిడ్డలుగ తలంపజాలరు గదా' యని యడిగెను. ఆమెయు 'నేను మిమ్ము నారాయణులుగ బిడ్డలుగ నైతము చూచుచుందు'నని సమాధానించెను. దీనిచే పరమేశ్వరునికూడ సంతానభావముచే చూడగల్గు మాతృహృదయ మెంత విశాలమో ఒకింత ఊహింపనగును.

ఇట్లు దేశకులజాతి భేదములను పాటింపక అందఱియందు నారాయణుని గాంచుచూ అందఱను సమాన ప్రేమాదరములతో సేవించిన మాతృదేవి జీవితము సర్వులకాదర్శము. విద్వేషము ఈర్ష్య అసూయ హింసలతో నిండి అశాంతిదుఃఖసంతప్తమైన ఈనాటి మానవాళికి ఆమెయొక్క అంతిమోపదేశము పరమోపదేశము ఎంతయు గుణబోధకమై యొప్పుచున్నది.

ఓం శాంతి శ్శాంతి శ్శాంతిః.

వీరులు - వీరపూజ

శిష్టా రామకృష్ణశాస్త్రి

గతసంచిక తరువాయి

ఆహార నిద్రాభయమైథునములు మానవులకు పశువులకుగూడ సమానమే. కాని మానవులను పశువులనుండి వేఱుపరచునది విజ్ఞానము మాత్రమే. ఆహారాదులకు మాత్రమే ప్రాముఖ్యమిచ్చువారు చార్వాకులు. ఋణం కృత్వా ఘృతం పిబేత్ అని వారి యాదర్శము. లోకమున నూటికి తొంబదితొమ్మిదిమంది మానవులు తెల్లవారగనే ప్రతిదినము కాని కొఱకు దేవులాడువారే. వారు పశుతుల్యులు. కాని జ్ఞానహీనులగు వారు అజ్ఞానాంధకారమున నోలలాడుచు సంసారసాగర నిమగ్నులై దుఃఖముల పాలగుదురు. ఈ సంసార దుఃఖ సముద్రమునుండి తరింపజేయగలవారు విజ్ఞానవంతులైన అధ్యాత్మజ్ఞానవిదులగు వీరులు మాత్రమే. ప్రతిదేశమునందును ప్రతి జాతియందును తదవసరమునుబట్టి అప్పుడప్పుడు భక్తులుగాని జ్ఞానులుగాని యుద్భవించి పామరులకు తత్త్వప్రబోధముచేసి వారి యజ్ఞానాంధకారమును బాపి వారిలో విజ్ఞాన భాస్కరునుదయింపజేయుదురు. ఇట్టివారు మలయాళదేశమున నాదిశంకరగురుపాదులు తమిళదేశమున రామానుజాచార్యులవారు కన్నడదేశమున మధ్వాచార్యులు వంగదేశమున శ్రీచైతన్యులు మహారాష్ట్రమున తుకారాం బువా పంజాబునందు గురునానక్ మొదలైనవారు. తత్త్వజ్ఞానులిట్లుద్భవించి జనుల నజ్ఞానమునుండి తరింపజేయనిచో లోకమజ్ఞానాంధకారమున మునిగి దిక్కుతెలియక పాపకూపమునబడి దుఃఖవివశమై కూలును. అందువలన లోకకల్యాణార్థమే జ్ఞానులుదయించుట. గురుకటాక్షములేనిదే మోక్షము కలుగదు. ఇది సిద్ధము.

క్రీస్తుశకము 19-వ శతాబ్ది మధ్యకాలమున భారతదేశము రాజకీయముగను మతవిషయముగనుకూడ మిక్కిలి క్లిష్టపరిస్థితిలో చిక్కుకొనెను. ఈ దేశమున నాంగ్లేయ ప్రభుత్వము స్థిరపడి స్వదేశసంస్థానములను క్రమక్రమముగా న్యాయాన్యాయ విచారణలేకుండ నాక్రమించి స్వదేశీయులపై నక్రమపరిపాలన మొనర్చుచుండిరి. ఆంగ్లవిద్యావ్యాప్తిచే తత్ప్రభావమున జనులకు సనాతన హిందూమత తత్త్వముపై శ్రద్ధతగ్గి పాశ్చాత్య తత్త్వశాస్త్రమం దధికాదరమేర్పడి, యొకవైపున క్రైస్తవమతమును మరియొకచెంత యోగమును భోగముతో సమకూర్చనెంచిన బ్రాహ్మసమాజమతమును మొలకెత్తి యాధ్యాత్మభావనిరతులను కలవరపెట్టసాగెను. భారతదేశ పశ్చిమదిశనుండి రాజకీయ వీరుడొకడుద్భవించి రాజకీయ సమస్యను పరిష్కరింపగా ప్రాగ్దిశనుండి యాధ్యాత్మిక వీరుడు మరియొకడుద్భవించి మతవిషయములను చక్కబెట్టెను.

గుజరాతు మండలమునుండి కారణజన్ముడైన గాంధిమహాత్ముడు వైశ్యకులమున పుట్టి మహారాష్ట్రవీరులగు గోఖ్లేతిలక్కుల సహకారమున సత్యాగ్రహదీక్ష నవలంబించి స్వార్థత్యాగముతో పలుమార్లు శ్రీకృష్ణజన్మస్థానమునకు బోయి భారతదేశము నాంగ్లేయుల నుండి విముక్తమొనర్చెను. ఇక వంగదేశము నుండి భగవదంశమున నొక సద్బ్రాహ్మణ వంశమున శ్రీరామకృష్ణు డవతారమొంది దక్షిణేశ్వరమున కాళికాలయమున నర్చకుడుగా నియమితుడై తన యనన్య భక్తి ప్రభావమున జగన్మాతయగు కాళికాదేవిని

మెప్పించి యపరోక్షానుభూతితో నామె సాక్షాత్కారమును బడసి యామె కరుణాకటాక్షమున సకలవేదాంతసార రహస్యములను గ్రహించి కామినీకాంచనములపై విరాగమొంది జితేంద్రియుడై వేదాంతబోధ చేసి జనులకు విషయములపై మోజుతగ్గించి సనాతన హిందూమతముపై స్థిరవిశ్వాసము గల్గించి యనేక సాధనల పూర్వకముగ ప్రబోధము గల్గించి తానుతరించి తన భక్తశిష్యకోటిని తరింపజేసి ధన్యజీవి యయ్యెను. శ్రీ రామకృష్ణ పరమహంస శంకరాచార్యులవారివలె వేదాంత గ్రంథములగు ప్రస్థానత్రయ మనబడు బ్రహ్మసూత్రములు ఉపనిషత్తులు భగవద్గీతలను అధ్యయనము చేసినట్లు కనబడదు. మధ్వ రామానుజులవలె పరమత ఖండన పూర్వకముగ స్వమతమును వ్యాఖ్యానించినవాడు కాదు. భక్తిసంబంధములైన కీర్తనలను మాత్రము వంగభాషలో బహుశ్రావ్యముగ పాడి ఇతరుల పరవశులం జేసెడివాడు. అయినను ఈయన అద్వైత జ్ఞానశూన్యుడైన మూఢభక్తుడు కాడు. ఈయన కద్వైతమత రహస్యములన్నియు కరతలామలకములు, సకలమత రహస్యము లీయనకు భవతారిణీదేవి కరుణాకటాక్ష మాత్రలబ్ధములే కాని అధ్యయనము వలన సంప్రాప్తమైనవి కావు. అది సాధ్యమా యనినచో భగవద్గీతలో శ్రీకృష్ణభగవానుడు భక్తులకు బుద్ధియోగమునిచ్చి జ్ఞానము కలుగ చేయుదునని ఇట్లు తెల్పినాడు.

శ్లో॥ తేషాం సతతయుక్తానాం,
భజతాం ప్రీతిపూర్వకమ్।
దదామి బుద్ధియోగం తం,
యేన మాముపయాన్తితే॥ (గీత. X10-)

శ్లో॥ తేషామేవానుకంపార్థం,
అహమజ్ఞానజం తమః।
నాశయామ్యాత్మ భావస్థో,
జ్ఞానదీపేన భాస్వతా (గీత. X-11)

కాన కాళికాదేవి దివ్యప్రసాదమున నీయన సకల వేదాంతరహస్యములను గ్రహించెననుట కెంతమాత్రమును సందేహింప నక్కఱలేదు. అముక్తమాల్యదలో విష్ణుభక్తుడైన విష్ణుచిత్తుడు శ్రీరంగశాయి కరుణాకటాక్షమున మధురకు బోయి శాస్త్రపండితులైన పరమతస్థుల నందఱిని వాదమున జయింపలేదా? అట్లే శ్రీ రామకృష్ణపరమహంస కూడ. అందుకనియే వివిధ మతాచార్యులతో సంభాషించునపుడు శ్రీ రామకృష్ణుడు వారి నందఱను సంతృప్తిపరచి సంతోష పెట్టగల్గెను. కాని ఈయన వేదాంతజ్ఞానము పరులతో వాక్యార్థములు వాదప్రతివాదములు సలుపుట కుపయోగించెడిది కాదు ఆచరణమాత్ర ప్రయోజనము గలది. పరమేశ్వర కటాక్షమున పొందరాని దేమున్నది?

భగవద్గీతలో భక్తుల లక్షణము లిట్లు తెల్పబడెను.

శ్లో॥ అద్వేష్టా సర్వభూతానాం,
మైత్రః కరుణ ఏవ చ।
నిర్మమో నిరహంకారః,
సమదుఃఖ సుఖః క్షమీ॥

శ్లో॥ సంతుష్ట స్సతతం యోగీ,
యతాత్మా దృఢనిశ్చయః।
మయ్యర్పిత మనోబుద్ధిః,
యోమద్భక్త స్సమే ప్రియః॥

శ్లో॥ యస్మాన్నోద్విజతే లోకో,
లోకాన్నోద్విజతే చయః॥

హర్షామర్ష భయోద్వేగైః,
ముక్తో యస్సచ మే ప్రియః॥

శ్లో॥ అనపేక్షశ్శుచిర్దక్షః,
ఉదాసీనో గతవ్యథః
సర్వారంభ పరిత్యాగీ,
యోమద్భక్త స్సమే ప్రియః॥

శ్లో॥ యో న హృష్యతి న ద్వేష్టి,
న శోచతి న కాంక్షతి
శుభాశుభ పరిత్యాగీ,
భక్తిమాన్య స్సమే ప్రియః॥

శ్లో॥ సమశ్శత్రౌ చ మిత్రేచ,
తథా మానావమానయోః।
శీతోష్ణ సుఖదుఃఖేషు,
సమస్సంగ వివర్జితః॥

శ్లో॥ తుల్యనిందాస్తుతిర్మౌనీ,
సంతుష్టో యేన కేనచిత్।
అనికేతః స్థిరమతిః,
భక్తిమాన్మే ప్రియోనరః॥(గీత XII 13-19)

పై భక్తలక్షణముల కెల్లను లక్ష్యభూతు డైనవాడు శ్రీ రామకృష్ణుడు—ఇక జ్ఞానలక్షణములు గీతలో నిట్లు తెలుపబడినవి.

శ్లో॥ అమానిత్వ మదంభిత్వం,
అహింసా క్షాంతిరార్జవం।
ఆచార్యోపాసనం శౌచం,
స్థైర్యమాత్మ వినిగ్రహః॥

శ్లో॥ ఇంద్రియార్థేషు వైరాగ్యం,
అనహంకార ఏవ చ।
జన్మమృత్యు జరావ్యాధి,
దుఃఖదోషాను దర్శనం॥

శ్లో॥ అసక్తి రనభిష్వంగః,
పుత్రదార గృహాదిషు।
నిత్యం చ సమచిత్తత్వం,
ఇష్టానిష్టోప పత్తిషు॥

శ్లో॥ మయిచానన్య యోగేన,
భక్తిరవ్యభిచారిణీ।
వివిక్తదేశ సేవిత్వం,
అరతిర్జన సంసది॥

శ్లో॥ అధ్యాత్మ జ్ఞాననిత్యత్వం,
తత్త్వజ్ఞానార్థ దర్శనం।
ఏతత్ జ్ఞానమితి ప్రోక్తం,
అజ్ఞానం యదతోఽన్యథా॥
(గీత. XIII 7-11)

పై జ్ఞాన లక్షణములన్నియు శ్రీరామకృష్ణుని జీవితములో గోచరించినవి కాన ఆయన మహాజ్ఞానియని స్పష్టమగుచున్నది.

(1) ఈయన జితేంద్రియత్వమును కామవిముఖతయు విస్మయము గొల్పును. భార్యతో నివాసము చేయుచుండియు, కామవిరహితుడై యామెనుకూడ జగజ్జనని కాళికాదేవిని వలెనే మాతృసమానముగ చూడగలుగుట మానవమాత్రునకు సాధ్యమగునది కాదు. శ్రీశంకరాచార్యులవారు బ్రహ్మచారి యగుట నిష్కాముడై జితేంద్రియు డయ్యెను. భక్తుడైన త్యాగరాజులవారు వివాహితుడై సంతానమును బడసెను. కాన నీ విషయమున శ్రీరామకృష్ణుడు వారిద్దరికంటె నధికుడనవలెనేమో. కాని ఈయన భార్యయందు గౌరవాభిమానములుగలిగి యామెకుఁ గావలసిన నగలు మొదలైన వన్నియు నిచ్చుచునే యుండెను. కాళికాదేవి ప్రసాదము చేతనే యాతడు భార్యను మాతగ చూడగల్గెను. భార్యయు నాయనకు సర్వవిధముల తగినట్లు ప్రవర్తించెను.

(2) త్యాగరాజులవారికివలెనే శ్రీరామకృష్ణునకుఁగూడ నొక భగవత్పరీక్ష వచ్చెను. ఆయన శిష్యుడొక డాయన జీవితపు ఖర్చులకుగాను పదివేల రూపాయ లీయఁబూనెను. కాని యాయన యంగీకరింపక తిరస్కరించెను. వానిని స్పృశింపనైన లేదు. అంత నా భక్తు డాయన భార్య కీయబోగా ఆమెయు తిరస్కరించెను. ఈవిధముగ శ్రీరామకృష్ణుడు కామినీకాంచనములకు విముఖుడయ్యెను. ఔను, భగవద్గీతలో శ్రీకృష్ణభగవానుడు,

శ్లో॥ అనన్యాశ్చింతయంతో మాం
యే జనాః పర్యుపాసతే,
తేషాం నిత్యాభియుక్తానాం
యోగక్షేమం వహామ్యహమ్।
(గీ. XI-22)

అని కదా యానతిచ్చెను! శ్రీరామకృష్ణునివంటి భక్తున కేమి కొదువ?

(3) ఈయన యహింసా తత్త్వము వివేకశూన్యమైనది కాదు. ఒకమారు శ్రీరామకృష్ణుని భక్తు డొకడు వచ్చి దోమలబాధచే తాను ధ్యానము చేసికొనలేకుంటినని తెల్పగా, ఆయన తన దిండులోనున్న నల్లులను జూపి వానిని జంపి యట్లే దోమలబాధ తొలగించుకొనుమని బోధించెను.

(4) ఈయనకు దరిద్రులను చూచినపుడు హృదయము కరిగిపోవును—తన పోషకుడైన మధురునితోకూడ కాశీయాత్రకు పోవుచు మార్గమధ్యమున దేవఘర్ అను పుణ్యక్షేత్రమున క్షుత్పీడితులైన నిరుపేదలనుగాంచి ఖిన్నుడై వారల కన్నసంతర్పణము చేసి వస్త్రదానము చేసినగాని కాశికి రానని పట్టుపట్టి మధురునిచే కలకత్తానుండి వస్త్రములను దెప్పించి వారికొసగి యన్నసంతర్పణ చేయించెను. ఇంకొకమారు మధురుడు శ్రీరామకృష్ణునితో తన జమీందారియందు పర్యటించుచుండ నిట్టి సంఘటనయే జరిగెను.

(5) శ్రీరామకృష్ణుడు సర్వమతములకు సమన్వయము కూర్చి విశ్వైకమతమునే విశ్వసించెను. ఈయన ద్వైతాద్వైత విశిష్టాద్వైతములకు చక్కని సమన్వయ పూర్వకమైన వ్యాఖ్యానము చేసినాడు. ఈ విశ్వైకమతమునే పూర్వము కొందఱు మహర్షులవర ముగ ప్రతిపాదించిరని ఈ శ్లోకమునుబట్టి తెలియుచున్నది

శ్లో॥ యం శైవాః సముపాసతే శివ
ఇతి బ్రహ్మేతి వేదాంతినో
బౌద్ధాబుద్ధ ఇతి ప్రమాణ
పటవః కర్తేతి నైయాయికాః
అర్హన్నిత్యథ జైనశాసనరతాః
కర్మేతి మీమాంసకాః
సోఽయం నో విదధాతు వాంఛిత
ఫలం త్రైలోక్యనాథో హరిః॥

కాని శ్రీరామకృష్ణుడు పై మతములతోపాటు క్రైస్తవ మహమ్మదీయ మతములనుగూడ జోడించెను. పై శ్లోకకర్త కాలమునకు భారతదేశమున క్రైస్తవ మహమ్మదీయ మతములు వ్యాపింపలేదేమో!

(6) భక్తులన్యమనస్కులై దేవాలయమును ప్రవేశించుటకు శ్రీరామకృష్ణుడిష్టపడక వారిని గట్టిగా మందలించువాడు. ఒకమారు తనను పోషించెడు రాసమణిదేవి కాళికాలయమునకు వచ్చిన తర్వాత మనస్సున కోర్టుదావాలనుగురించి యాలోచించుచుండెనట. దానిని వెంటనే కనిపెట్టి శ్రీరామకృష్ణుడామె నొక చెంపపెట్టు పెట్టి మందలించెనట. ఈ రీతిగనే మరియొకమారు ఇంకొకరికి చేసెనట. కాని

దీనినిబట్టి యతడు భక్తశిష్యులను కఠినముగను క్రూరముగను దండించువాడని తలపరాదు. శిష్యులను తనలో సమానముగ భావించి వారితో సమముగ నాటపాటలలో పాల్గొని వాత్సల్యముతో జూచెడివాడు.

(7) ఈయన జీవన్ముక్తుడు. తోతాపురి స్వామినుండి సన్న్యాసదీక్షను గ్రహించుట కేవలము ఆచారమునకు మాత్రమే యని తలపదగినది.

ఇట్టి యాధ్యాత్మికవీరుని పూజ సల్పుటకై శతాధికమతములు భారతదేశమునను నలుబది మతములు విదేశములందును వెలసినవి పూర్వకాలమునుండియు పురాణవీరులగు శ్రీరాముడు శ్రీకృష్ణుడు మహావిష్ణువు పరమశివుడు మొదలగువారి పూజలు బహు శ్రద్ధాభక్తులతో భారతదేశమున నిరంతరాయముగ సాగుచున్న వే కదా!

భక్తిరత్నావళి

మూలము:
శ్రీ విష్ణుపురి

వ్యాఖ్యాత:
విష్ణుచిత్తుడు

(ప్రథమ విరచనము)

79

పారమార్థికజీవనమున భగవద్భక్తుల కెన్నియో విఘ్నములు కలుగును. అయినను భగవత్కటాక్షమువలన వారు వాని నన్నింటిని తరింతురని శామదేవాదు లనుచున్నారు.

త్వాం సేవతాం సురకృతా బహవోన్తరాయాః స్వౌకో విలంఘ్య పరమం వ్రజతాం పదన్తే
నాన్యస్య బర్హిషి బలీన్ దదతః స్వభాగాన్ ధత్తే పదం త్వమవితా యది విఘ్నమూర్ధ్ని. (11-4-10)

నిన్ను భజించి నీ పదమును చేరు భక్తులు స్వర్గాదిలోకములను తమను మించిపోదురని దేవతలకు తెలియును. అందువలన భక్తులకే దేవతలనేకవిఘ్నములను కల్పింతురు. కాని యజ్ఞయాగాదుల వలన దేవతలను తృప్తిపఱచువారికే విఘ్నములు కలుగవు ఇట్లుండినను నీవే రక్షకుడవుగా గల భక్తు లట్టి విఘ్నముల నన్నింటిని అతిక్రమింతురు.

గమనిక: తమకు హవిర్భాగములు లభించుటకై దేవతలు మానవు లెప్పుడును తమ యుపాసకులుగనే యుండ నిచ్ఛింతురు. భక్తుడు ముక్తినందినచో దేవతలకు వచ్చు హవిర్భాగము లాగిపోవును. ఈ భయము చేతను, భక్తులు తమకంటె గొప్పవా రగుదురను భయముచేతను దేవతలు భక్తుల పురోభివృద్ధి నాటంకపఱతురు. అనేకవిధముల కామోపభోగములచే వారి నాకర్షింప ప్రయత్నింతురు.

80-81

భక్తులెట్లు ఊర్ధ్వగతుల నందుదురో అట్లే పారమార్థిక జీవనమునకు విముఖులగు వారు అధోగతుల పాలగుదురని చమసుడను యోగి వచించుచున్నాడు.

ముఖబాహూరుపాదేభ్యః పురుషస్యాశ్రమైః సహ
చత్వారో జజ్ఞిరే వర్ణాః గుణైర్విప్రాదయః పృథక్
య ఏవం పురుషం సాక్షాదాత్మప్రభవమీశ్వరమ్
న భజన్త్యవజానన్తి స్థానభ్రష్టా పతన్త్యధః. (11-5-2, 3)

బ్రాహ్మణాది నాలుగు వర్ణములును నాలుగు ఆశ్రమములును విరాట్పురుషుని ముఖము బాహువులు ఊరువులు పాదములనుండి యుద్భవించినవి. ఈ వర్ణవిభాగము గుణముల హెచ్చుతగ్గుల వలన నేర్పడినది.

ఎల్లర కాధారమగు నీ పరాత్పరుని చతుర్విధాశ్రమములం దెవ్వ రారాధింపక తిరస్కరింతురో వా రధఃపతనము చెందుదురు. (ఆరాధనమన వారి ధర్మముల నీశ్వరార్పణ బుద్ధితో చేయుట ఇతరవిధముల భక్తి నభ్యసించుట.)

82-83

కలియుగమున నాధ్యాత్మికగమ్యము చేరుటకు భక్తియే సాధనమని పింగళ యను చున్నది.

ఘోరే కలియుగే ప్రాప్తే సర్వధర్మవివర్జితే
వాసుదేవ పరా మర్త్యాస్తే కృతార్థా న సంశయః
సంసారకూపపతితం విషయైర్మూషితం క్షణం
గ్రస్తం కాలాహినాత్మానం కోన్యస్త్రాతు మిహేశ్వరః. (11-8-41, 42)

సంఘమునుండి సర్వమతధర్మములు నైతికానుష్ఠానములు అంతర్ధానముకాగా పతితమైన కలియుగమునందు మనఃపూర్వకముగ వాసుదేవు నర్చించువారు నిశ్చయముగ మోక్షము నందుదురు.

యుక్తాయుక్తవివేకమను నేత్రము విషయసుఖవాంఛలచే కప్పివేయబడగా సంసారమను దిగుడుబావియందు పడి కాలమను సర్పముచేత చుట్టివేయబడిన జీవుని పరాత్పరుడగు వాసుదేవుడు తప్ప నింకెవ్వరు రక్షింపగలరు?

యువకులకు శ్రీ వివేకానందుల పిలుపు

మన సారస్వతము - మన మతము

భౌతికముగగాని మానసికముగగాని నైతికముగగాని ఆధ్యాత్మికముగగాని బలహీనులుగ నుండకుడు.

భారతజాతికి సీతారాములు ఆదర్శమూర్తులు. చిన్నపిల్లలందఱును అందును బాలికలు ముఖ్యముగ సీతాదేవి నారాధింతురు. స్త్రీకి గల యత్యున్నతాశయము పవిత్రురాలు భక్తిపరాయణ సహనస్వరూపిణియగు సీతవలె నుండ గోరుట. ఈ వ్యక్తులను బాగుగా పరిశీలించినచో భారతీయాదర్శము పాశ్చాత్యాదర్శమున కెంత భిన్నముగ నున్నదో తత్క్షణమే గ్రహింపగలరు. మనజాతికి సీత సహనమునకు ఆదర్శముగ నిలుచుచున్నది. పాశ్చాత్యదేశము లిట్లనుచున్నవి. "కానిండు. పనిచేసి మీశక్తిని ప్రదర్శింపుడు." భారతదేశ మీ విధముగ ననుచున్నది. "సహించుటచే మీ శక్తిని ప్రదర్శింపుడు." మానవు డెంత యెక్కువ సమకూర్చుకొనగలడను సమస్యను పాశ్చాత్యదేశములు పరిష్కరించినవి. మానవుడు ఎంత తక్కువతో జీవింపగల డను సమస్యను భారతదేశము పరిష్కరించినది...సీత భారతదేశమునకు, ఆదర్శ భారతదేశమునకు, మచ్చుతునక. సీత యనెడు ఆదర్శమువలె ఈ జాతియందు పూర్తిగా వ్యాపించి జాతీయజీవనమున ప్రవేశించి జాతియొక్క ప్రతి రక్తబిందువునందును స్పందించు మఱొక పౌరాణికగాథ కనుపింపదు. భారతదేశమున మంచిది అని చెప్పబడు ప్రతిదానికి, పవిత్రతకు, పూజ్యతకు, స్త్రీయందు స్త్రీత్వమని చెప్పబడుదాని కంతకును సీతయే నామాంతరము.

మహాభారతమునుగూర్చి ప్రస్తావించునపుడు మహామేధావియు ప్రజ్ఞాధురీణుడును అగు వ్యాస భగవానునిచే అనంతముగ చిత్రితములైన రాచఠీవి మెఱయు యోధానుయోధ పరంపరను వర్ణించుట కేవలము అసాధ్యమైన విషయము. దైవభీతి గలిగియు దుర్బలుడు వృద్ధుడు అంధుడు అగు ధృతరాష్ట్ర మహారాజు మనస్సునందలి ధార్మికత పుత్రవ్యామోహముల అంతర్యుద్ధము, రాచరికము చిందిపోవు భీష్మపితామహుడు, ఉదాత్తము పరిశుద్ధము అగు శీలసంపద గల మహనీయుడు యుధిష్ఠిరుడు, పరాక్రమములోనే కాక భక్తిలోను విధేయతలోను అసదృశులగు తక్కిన నల్వురుసోదరులును, మానవవిజ్ఞానమున సాటిలేనివాడు అద్వితీయమగు వ్యక్తిత్వముగలవాడు అగు కృష్ణపరమాత్మ, ఘనతలో వీరికే మాత్రమును తీసిపోని స్త్రీలు—గాంధారి మహారాజ్ఞి, ప్రేమమయి యగు తల్లి కుంతి, నిరంతరమును అనుకూలవతియు పరిపూర్ణసహనశీలయు నగు ద్రౌపది—వీరే కాక, ఈ వీర కావ్యముయొక్కయు రామాయణముయొక్కయు నూర్లకొలది ఇతరవ్యక్తులు హైందవజగత్తు అనేక వేల సంవత్సరములుగా కాపాడుకొనుచు వచ్చిన పిత్రీయమగు సంపద. అదియే వారి ఆలోచనావిధానమునకు, వారి నైతికభావములకు, వారి ఆచార పద్ధతులకు పునాదియై యున్నది. రామాయణ మహాభారతములు రెండును యథార్థముగ ప్రాచీనార్యజీవనమునకును విజ్ఞానమునకును రెండు విజ్ఞాన సర్వస్వములు. అవి మానవజాతి ఇంకను అందుకొనుట కాకాంక్షింపవలసియున్న ఆదర్శనాగరికతను చిత్రించును.

బలులిచ్చుటలు, మోకరించుటలు, సణుగుటలు, గొణుగుటలు మతము కాదు. రమణీయములగు వీరోచితకృత్యములను సాహసముతో నాచరించుటకు ప్రేరేపించిననే, దివ్య

పరిపూర్ణతను గ్రహింపగలుగునట్లు మన భావములను ఉత్తేజపఱచినచో, అవి యోగ్యములగుచున్నవి. భగవంతుడు మన కందఱకు తండ్రి యని ప్రార్థనలలో మాత్రమే గుర్తించుచు మనదైనందిన జీవితములలో తోడి మానవుని మన సోదరునిగ చూడనిచో దానివలన ప్రయోజనమేమి ?

మతము సంగతియేమి ? అది నిలువవలెనా? లేక అంతరింపవలెనా ? అది నిలిచియుండవలసినచో దానికి సంబంధించిన నిపుణులు యోధులు కావలసియున్నారు. మతమునే తన జీవితముగ చేసికొని యున్నవాడు కావున సన్న్యాసి యనువాడు మతనిపుణుడు. అతడు భగవంతుని యోధుడు. ఏకచిత్తులైన సన్న్యాసివర్గమున్నంత కాలము ఏ మతము అంతమొందును!

భారతీయ జీవితోద్యమమునకు విషయము ఆమె శాశ్వత గీతికలకు పల్లవి ఆమె అస్తిత్వత్వమునకు వెన్నెముక ఆమె ఉనికికి ప్రాణాధారము, ఆమె జీవనకారణము—అది మానవ జాతియొక్క ఆధ్యాత్మికీకరణమే.

భారతీయ జాతీయ జీవనమున ప్రపంచమును గ్రక్కదలించు ఆధ్యాత్మిక దిగ్గజములు లేని కాలము నెవ్వరు చూపగలరని నేను సవాలు చేయుచున్నాను. ఆమె ప్రభావ మెల్లప్పుడు ప్రపంచముపై చల్లని మంచు బిందువుల వలె నిశ్శబ్దముగ దాదాపు అజ్ఞాతముగ ప్రసరించుచు అందలి సుందరతమకుసుమములను వికసింప జేయుచునే యున్నది.

ఒక దృశ్యము సజీవముగ విస్పష్టముగ నా యెదుట గాన్పించుచున్నది. ఈ ప్రాచీన జనని మఱియొకమారు మేల్కాంచినది. మునుపటి కంటె శోభాయమానముగ నూత్న యౌవనముతో తన సింహాసనముపై ఆసీనయై యున్నది. చాటి చెప్పుడు. మంగళాశాసనములతోను స్వస్తివాచకములతోను ఆమెను గూర్చి విశ్వమందంతటను చాటి చెప్పుడు.

ముక్తి - వేదాంత సిద్ధాంతము

జి. వెంకటేశ్వరరావు M.SC.

మానవుడు సదా సంతోషముగ నుండుట కొఱకే ప్రయత్నించుచుండును. ఆదికాలము నుండి మన దేశమం దుద్భవించిన ఋషులు ఈ సంతోషమునకే పాటుపడిరి. కాని సంతోషము దుఃఖముతో కలిసియే యున్నది. 'చక్రనేమి క్రమేణ' అని కాళిదాసు అనినట్లు సంతోషము రాగనే దుఃఖము, మరల సంతోషము మారి మారి వచ్చుచున్నదను విషయము లోకసిద్ధము. కావున సంతోష మనునది అనిత్యము చంచలమునై యున్నది. మఱియు ఈ సుఖము కలుగవలెనన్న దానికి కారణముగ కొంత సామగ్రి యుండవలెను. పుష్పమాలలు, చందనము, భార్యాపుత్రాదులచే సంతోషపడుట మనము చూచుచున్నాము. అనగా ఇంద్రియ విషయ సంపర్కమువలననే వారి యానందము. ఇట్లుగాక అత్యంతపావనమై విషయసంబంధములేని శాశ్వతసుఖము వేదప్రతిపాదితమై యున్నది. దానినే మన పూర్వులు ముఖ్యముగా దర్శనకారులు వివరింప ప్రయత్నించిరి.

అందు తార్కికులు "ఏకవింశతి దుఃఖ ధ్వంసో మోక్షః" అనగా ఇరువదియొక్క దుఃఖములు లేకపోవుటయే మోక్షమనిరి. అనగా వీరి సిద్ధాంతమును విమర్శించి చూచినచో మోక్షము పాషాణకల్పము. అందనుభవించుట అనునదియే ఉండదు. మోక్షము దుఃఖధ్వంస మనుటచే సుఖానుభవము ఆ సమయమున ఉండునని నియమము లేదు. సాంఖ్యులు పాతంజలులు ప్రకృతి పురుష వియోగమే మోక్షమనిరి. కాని విమర్శించి చూచినచో పై సిద్ధాంతమునందును లోట్లు స్పష్టముగ కనిపించును.

ముఖ్యముగ వేదములకు ప్రాధాన్యమును స్వతఃప్రామాణ్యమును ఇచ్చు మీమాంసక వేదాంతిమతములను ప్రస్తావింతము. అందు మీమాంసకులు ముక్తియన పరమసుఖరూపమనియు స్వర్గపరమనియు అభిప్రాయపడి, దానికి ప్రమాణముగ

"యన్న దుఃఖేన సంభిన్నం
న చ గ్రస్త మనంతరం ।
అభిలా షోపనీతం చ
తత్సుఖం స్వః పదాస్పదం॥

అని చూపుదురు. 'స్వః' అన్నను స్వర్గమనియే అర్థము. "స్వః అవ్యయం స్వర్గనాక త్రిదివః త్రిదశాలయః" అని అమరకోశము. కావున చాతుర్మాస్యము జ్యోతిష్టోమము మొదలగు వైదికకర్మల నాచరించి తద్వారా స్వర్గలోకమునకు పోవుటయే ముక్తియని వీరి యభిప్రాయము. మఱి మోక్షము జ్యోతిష్టోమాది కర్మసాధ్యమైనచో భూలోకమందు కర్మసాధ్యములగు ఘటాదులు నశించినట్లు, స్వర్గమను మోక్షముకూడ వైదికమగు కర్మసాధ్యమే అగుటవలన నశింపగా మోక్షము అనిత్యముకాదా అని సంశయింపరాదు. ఏలన

"అక్షయ్యగ్ం హ వై చాతుర్మాస్య యాజినః సుకృతం భవతి అపామ సోమ మమృతా అభూమ" (అథర్వ శిరస్సు-౩)

చాతుర్మాస్య యాగముచేసిన అక్షయము అనగా నిత్యమగు స్వర్గము కల్గును. మేము సోమపానము చేయుటచేత మాకు మరణమే లేదు. అనియు పై శ్రుతులు ఘోషించుట వలన వైదికమగు కర్మసాధ్యమైనను మోక్షము నిత్యమే. వేదమే పైవిధముగా స్వర్గము నిత్యమని చెప్పుచున్నది కాన ఆపైన కర్మసాధ్యమను హేతువువలన అనిత్యమగునని భ్రమింపరాదు.

"కర్మణైవ హి సంసిద్ధి
మాస్థితా జనకాదయః"

అని కృష్ణపరమాత్మ చెప్పినదియు ముక్తి కర్మఫలమే అని తేటపరచుచున్నది.

ఈ మతమునకు చెందినవారిలో కొందఱు 'ఐకభవికవాదము' అను పేర మోక్షమున కొక ఉపాయమును చెప్పుచున్నారు. అది యేమన సంచితములగు కర్మలు మునుపు స్వర్గ నరకాదు లనుభవించుటచే క్షీణించినవి. ప్రారబ్ధకర్మ మిప్పుడు అనుభవింపబడి క్షీణించును. కామ్యనిషిద్ధకర్మల నాచరింపక యుండుటవలన పుణ్యపాపముల ఫలమగు మఱుజన్మము రాజాలదు. నిత్యకర్మలగు సంధ్యావందనాదుల నాచరించుటవలన ప్రత్యవాయము అనగా పాపము రాదు. కాన పై ఉపాయము ననుసరించిన మఱుజన్మము రాదు. జననమరణ పరంపరనుండి వదలింపబడుటయే కదా మోక్షము అందురు.

పై రెండు తెగల మీమాంసకుల మతమును సరికాదని వేదాంతుల యభిప్రాయము. వేదాంతుల మతమున బ్రహ్మజ్ఞానమువలననే

మోక్షము లభించును. కాని మోక్షమునకు వేఱుపాయము లేదు.

"జ్ఞాత్వాం దేవం సర్వపాశాపహానిః" "బ్రహ్మ విద్బ్రహ్మైవ భవతి" మొదలగు శ్రుతులే దీనికి ప్రమాణము.

మీమాంసకులు చెప్పినట్లు సంచిత కర్మలన్నియు మునుపే అనుభవించి యైనదనుటకు ప్రమాణము లేదు. అంతియగాక కర్మశేష మున్నదని శ్రుతిస్మృతులు ఘోషించుచున్నవి.

"తద్య ఇహ రమణీయాచరణాః రమణీయ యోని మాపద్యన్తే" "తతః శేషేణ" అని.

బ్రహ్మజ్ఞానము కలుగునంతవఱకు కామ్య నిషిద్ధకర్మల నాచరింపకయుండుట సంభవింపదు. ఏలన రాగద్వేషము లతనికి అవశ్యముగ నుండుటవలన, వానిచే ప్రేరేపింపబడి కామ్యాది కర్మల నాచరింపవలసి వచ్చును. కాన మఱుజన్మము అవశ్యము వచ్చితీరును.

మోక్షము స్వర్గపద వాచ్యార్థము కాజాలదు. ఏలన మోక్షము నిత్యమని సర్వవాదులు ఒప్పుకొనిన విషయము. స్వర్గలోకమో అనిత్యమైనది. కర్మలకు ఫలము. కర్మఫలము తీరగనే స్వర్గలోకవాసమును అంతమగును. "యత్కృతకం తదనిత్యం" అని న్యాయము.

మఱి "అక్షయగ్ంహవై" అని నిత్యమైన ఫలములను చెప్పు శ్రుతుల కర్థము ఆపేక్షికమైన శాశ్వతత్వమే. భూరాది లోకములతో పోల్చినచో చాలకాలముండుటచే దానిని శాశ్వత మనిరి. "కర్మణైవ హి సంసిద్ధిం" అను గీతావాక్యమునకు వైదికకర్మల చేయుట వలన చిత్తశుద్ధి కలిగి తద్వారా జ్ఞానమును పొంది మోక్షము నందిరని భావము.

కషాయ పంక్తిః కర్మాణి
జ్ఞానం తు పరమాగతిః,
కషాయే కర్మభిః పక్వే
తతో జ్ఞానం ప్రవర్తతే॥

అను స్మృతియు కర్మము లాచరించిన చిత్తమాలిన్యము తొలగునని చెప్పుచున్నది. కాన వేదాంత సిద్ధాంతమందు జ్ఞానముమాత్రమే మోక్షసాధనము. కర్మలు పరంపరగా చిత్తశుద్ధిద్వారా జ్ఞానోత్పత్తికి సహకరించును.

పై విధముగా జ్ఞానమే మోక్షసాధనమగుటచేత వేదమందు చెప్పినట్లు నిష్కామముగ నిత్యనైమిత్తికాది కర్మలనుచేసి చిత్తశుద్ధిని బడసి గురువులవద్ద బ్రహ్మతత్త్వమును తెలిసికొని శ్రవణమనన నిదిధ్యాసన మార్గమున అఖండబ్రహ్మ సాక్షాత్కారమును పొంది, అనగా తానే సచ్చిదానందరూపముగు బ్రహ్మమై శాశ్వతముగ కాలాది సంబంధములు లేక నిత్యనిరతిశయానందరూపమైన మోక్షమును సర్వప్రాణులును పొందవచ్చుననుటయే సర్వవేదాంత సిద్ధాంతము.

కావున మనమెల్లరము పై విధమున శమదమాదుల సహకారమున గురూపసదనముచేసి బ్రహ్మతత్త్వము నెఱిగి మోక్షమును పొందుదుము గాక!

శ్రీరస్తు

పవిత్రమాత

కేశవబ్రహ్మచారి

ప్రతి సంవత్సరమును శ్రీ శారదాదేవి జన్మ దినోత్సవము కన్నులపండువుగా ప్రపంచమున పలుచోట్ల జరుపబడుచున్నది. మనమును ఆ ఉత్సవములందు పాల్గొని ఆనందించున్నాము. అమ్మ ఎట్లు ఇంతటి సర్వజనపూజనీయురాలైనది? అమ్మ యందలి ఏ గుణములు ఆమె నట్లు చేసినవి? అను విషయము నాలోచించు నపుడు మనస్సున కిట్లు తోచినది.

అమ్మ జీవిత మంతటను మొదటినుండి తుదివఱకు మనల నాకర్షించునది ఆమె పవిత్రత. అమ్మ పవిత్రతా స్వరూపిణి. అమ్మ భౌతిక దేహము పవిత్రము. హృదయము పవిత్రము. మనస్సు పవిత్రము. అంతఃకరణము పవిత్రము. ఆత్మ పవిత్రము. అన్నియు పవిత్రములే. అమ్మ జీవితమున ఏ అంశమును చూచినను పవిత్రత శోభించుచున్నది. అందువలననే అమ్మ మన యందఱి పూజల నందుకొనుచున్నది. అట్టి పవిత్ర హృదయమే మన మనోమాలిన్యములను కడిగివేసి మనలను పావనులనుగా చేయగలదు. అట్లు చేయుటకే అమ్మ యవతరించుట.

అందుకే శిష్యుడొకడు అమ్మకు బాధ కలుగునను తలంపుతో ఆమె పాదములను తాకుటకు సంకోచించుచున్నపుడు ఆమె ఇటు లనెను. "లేదు, నాయనా, మా జన్మ మందుకొఱకే. ఇతరులదుఃఖములను పాపములను మేము గ్రహించి జీర్ణించుకొననిచో వే రెవరికి ఆ పని సాధ్యము? వేఱెవ్వరు ఈ పాపుల బాధితుల బాధ్యతలను భరింతురు!" ఆమె అంతిమ సమయమున వ్యాధిగ్రస్తురాలై యున్నప్పుడు ఒకరు అమ్మ భౌతిక దేహబాధల కన్నింటికి కారణము కల్మషమనస్కుల సంస్పర్శయే యనియు అమ్మ తేరుకొనిన పిమ్మట అట్టివారి నామె కడకు రానీయకుండ చూడవలయు ననియు చెప్పుచున్నప్పుడు అమ్మ "అట్లెందుకు మాట్లాడెదరు? శ్రీ రామకృష్ణుడు రసగుల్లాలను తినుటకోసమేనా జన్మించినది?" అని పలికెను. అనగా వారిరువురి యవతారము జనుల పూజాపురస్కారముల నందుకొనుటకు మాత్రమే గాక మన పాపభారమును వారు భరించి మనల నుద్ధరించుటకొఱకని భావము.

వారి యనుగ్రహముచే నట్లు నిష్కల్మష హృదయులైన వారికి ఆత్మసాక్షాత్కారము కరతలామలకమును గదా! భగవంతుని ప్రత్యక్షముగా దర్శించిన ఇట్టి మహనీయులకంటె అమ్మమహిమను మనకు బాగుగా తెలుపువారెవరు? వారి పలుకులను కొంత విందము. శ్రీ రామకృష్ణుల ముఖ్య శిష్యులలో నొకరగు శ్రీ అభేదానందస్వామి అమ్మ నిట్లు కీర్తించి యున్నారు.

పవిత్రం చరితం యస్యాః
పవిత్రం జీవనం తథా
పవిత్రతా స్వరూపిణ్యై
తస్యై కుర్మో నమో నమః.

"ఎవరి చరిత్రము పవిత్రమో ఎవరి జీవనము పవిత్రమో అట్టి పవిత్రతా స్వరూపిణికి మరల మరల నమస్కరించుచున్నాను."

సృష్టిస్థితిలయములను క్రీడార్థము కావించుచున్న ఆ దేవదేవియే సంసారబద్ధులగు మానవుల నుద్ధరించుటకు అప్పుడప్పుడు నరరూపమును ధరించుచునన్న విషయమును చెప్పుచున్నారు.

ప్రకృతిం పరమాం అభయాం వరదాం
నరరూపధరాం జనతాపహరాం

శరణాగత సేవక తోష కరీం
ప్రణమామి పరాం జననీం జగతాం॥

అమ్మా జనుల తాపమును హరించుటకు నరరూపము ధరించిన పరమ ప్రకృతివే నీవు. నిన్ను శరణుజొచ్చిన వారికి సంతోషము కూర్తువు. అట్టి నీకు జగజ్జననికి ప్రణామములు.

అమ్మను గూర్చి పూర్తిగా తెలిసికొనుట ఎవరికి సాధ్యము! ఆమె మహాసాగరమువంటిది. ఎచ్చట చూచినను అంతులేని జలరాశి యని కాక సముద్రమును వేరెట్లు వర్ణింపగలము. అమ్మ విషయమును గూడ నిట్లే. అమ్మ పవిత్రతా స్వరూపిణి యని మాత్రమే చెప్పగలము. ఆమె యనుగ్రహము కల్గినచో ఆమెను గూర్చి యే కొంతయో గ్రహింపగలము. 'లాంతరు చేత నున్న రక్షకభటుడు దయతలచి తన వైపునకు లాంతరును త్రిప్పుకొనిన కాని ఇతరు లాతనిని చూడజాలర'ని శ్రీరామకృష్ణులు పల్కువారు.

బహిర్ముఖములైన ఇంద్రియములు నిరంతరము బాహ్యములగు ఇంద్రియ విషయములనే యన్వేషించునుగాని లోనున్న అంతరాత్మను దర్శింప నేరవని కఠోపనిషత్తు.[1] అట్లే శ్రీశంకర భగవత్పాదులును విషయసుఖముల నెడు ముండ్ల బాటను పోవు బుద్ధిహీనుని మృత్యువు త్వరలో కబళించుననియు వివేచన చేయుచు సద్గురూపదిష్టమయిన మార్గమున జనువాడు ఫలసిద్ధిని అమృతత్వము నందుననియు బోధింతురు.[2] అభేదానందస్వామియు :

విషయం కుసుమం పరిహృత్య సదా
చరణాంబురుహామృత శాంతి సుధామ్
పిబ భృంగ మనో భవరోగ హరామ్
ప్రణమామి పరాం జననీం జగతామ్॥

మనోభృంగమా! విషయసుఖమను కుసుమమును త్యజించి సర్వదా అమ్మ పాదపద్మములందుండు అమృతశాంతిసుధను సేవింపుము— ఇందువలన భవరోగము హరింపబడును— అనుచున్నారు. మన మనశ్శాంతికి అమ్మ పాదపద్మముల నాశ్రయించుటకంటె మంచి మార్గమేది?

ఇట్టి అహేతుకదయాసింధువు భక్తి విజ్ఞానదాత్రియు నగు అమ్మను ప్రార్థింపవలసిన విధమును కోరవలసిన వరములను చెప్పుచూ మొదట అమ్మయొక్క నిర్హేతుక కృపను వర్ణించుచున్నారు.

స్నేహేన బధ్నాసి మనోఽస్మదీయం
దోషాన శేషాన్ సగుణీ కరోషి
అహేతునా నో దయసే సదోషాన్
స్వాంకే గృహీత్వా యదిదం విచిత్రం॥

అమ్మా నీ దివ్యప్రేమవలన మా మనస్సులను బంధించియున్నావు. మాదోషముల నన్నింటిని నిర్మూలించి గుణవంతులనుగ చేయుదువు. దోషపూరితులమగు మాకుగూడ నీ యొడియందు ఆశ్రయ మొసగియున్న ఈ నిర్హేతుక కృపాదానము ఆశ్చర్యకరము కాదా!

---

1. పరాఞ్చి ఖాని వ్యతృణత్ స్వయంభూః
తస్మాత్ పరాఙ్ పశ్యతి నాన్తరాత్మన్॥ (కఠ 4-1)

2. విషయ విషమమార్గైః గచ్ఛతోఽనచ్ఛబుద్ధేః
ప్రతిపద మభియాతో మృత్యు రప్యేష విద్ధి॥ (వివేక చూడామణి 81)

ఇక సంసారదావానలమున చిక్కి దహించి పోయిన మనస్సునుగూర్చి అమ్మవద్ద మొఱ పెట్టుచు మనశ్శాంతికై ప్రార్థించుచున్నారు.

ప్రసీదమాత వినయేన యాచే
నిత్యం భవ స్నేహవతీ సుతేషు
ప్రేమైకబిందుం చిరదగ్ధ చిత్తే
విషించ చిత్తం కురు నః సుశాంతమ్॥

అమ్మా నీ పుత్రుల మగు మాకు ప్రసన్నురాలవు కమ్మా, నిత్యము ప్రీతితో చూడుము అని వినయముతో ప్రార్థించుచున్నాము. సంసారదావానలమున చిక్కి కాలిపోవుచున్న మా హృదయములను నీ ప్రేమబిందువు నొక్కదానితో తడిపి మాకు శాంతిని ప్రసాదింపుము.''—ఇదియే కదా మనము అమ్మను కోరవలసిన వరము!

పవిత్రతాస్వరూపిణియైన అమ్మ, మనల నుద్ధరించుటకే నరరూపము ధరించిన అమ్మ, మనల నందఱను తన పుత్రుల నందఱను తరింప జేయుటకై వచ్చియున్నది—రండు, అమ్మ పాదపద్మములకడ కేగుదము! అమృతపానము చేయుదము!! మనశ్శాంతిని సుఖమును పొందుదము!!!

నారదభక్తిసూత్రములందు కొన్ని సాధనాంశములు

శ్రీ రాఘవేశానందస్వామి

నిజమగు మతజీవనము నిత్య జీవితమునందు అనుష్ఠింప దగినది. నిజమునకు అనుష్ఠానమే మతజీవనమున కాధారము. శ్రీరామకృష్ణులు చెప్పినట్లు మతగ్రంథములు దైవమునకు దారిని మాత్రము చూపును. ఒకపరి మీకు దారి తెలిసినచో అటుపై గ్రంథములవలని ప్రయోజనమేమి? అప్పుడు కావలసినది ఏకాంతమున భగవంతునితోడి అనుసంధానమే, దానివలన కలుగు ఆత్మవికాసమే. ఒకనికి వాని గ్రామము నుండి ఉత్తరము వచ్చెను. కొన్ని వస్తువులు అతని బంధువునకు పంపవలెనని అందున్నది. అతడు వానిని కొనుటకు పోవుచు ఏమేమి కావలయునో మరియొకసారి ఉత్తరమున చూడ గోరెను. అది కనుపింపలేదు. ఆతురతతో దానికై వెదకి చివరకు మహానందముతో దానిని కనుగొనెను. ''ఐదు శేర్ల మిఠాయిని వంద బత్తాయిలను ఎనిమిది గుడ్డల చాపులను పంపవలయు''నని అందున్నది. విషయము తెలిసిన పిదప ఆ ఉత్తరమును పారవేసి కావలసినవి కొనివచ్చుటకతడు బయలుదేరిపోయెను. అట్లే మతమునను సిద్ధాంతములకంటె నిత్యజీవనమునకే ప్రాధాన్యము. సరిగా మతజీవనమును జీవించినచో శీలము పెంపొందును, ఆత్మయొక్క దివ్యత్వము వికసించును. నిత్య జీవితమున ఆ దివ్యత్వము ప్రకటితమగును. ఆధ్యాత్మికస్థాయి యందే నివసించుట సాధ్యమగును.

ఇట్టి నిత్యానుష్ఠేయమగు మతజీవన విధానమును ప్రాజ్ఞులు మానవప్రవృత్తుల కనుగుణముగ నాలుగురకములుగ నేర్పరచిరి. అవియే జ్ఞానయోగము భక్తియోగము రాజయోగము కర్మయోగము అనునవి. అందు భక్తియోగము ప్రేమద్వారా భగవత్సాక్షాత్కారము నందు విధానము నుపదేశించును. భక్తి యనగా దివ్య

మగు ప్రేమ. యోగమున భగవంతునితో ఆత్మ యొక్క ఐక్యము. భగవత్సాక్షాత్కారమునకు భక్తిమార్గమే అత్యంత సులభమార్గమని నారదుడు చెప్పెను. శ్రీ రామకృష్ణులు కూడ “కలియుగమున నారదుడు బోధించిన భక్తియే సాధనమార్గమ”ని చెప్పెదురు. కనుక శ్రద్ధావంతులగు సాధకులకు నారదభక్తిసూత్రములు ఆప్తమిత్రములు. ఇందు భక్తిసిద్ధాంతమును గూర్చి శాండిల్యభక్తిసూత్రములందు వలె పాండితీప్రకర్ష కనుపింపదు. సాధకుల కవసరమగు సాధనమార్గములనుమాత్రము సూచించుమార్గదర్శి ఇది. భక్తిమార్గము నుపదేశించు వివిధ ప్రామాణిక గ్రంథములతో గాని ఆ ఉపదేశముల నిగూఢార్థములు తత్త్వములతో గాని నారదునకు ప్రమేయము లేదు. అతనికి భక్తి యొక్క నిర్భరానందము తెలియును. ప్రత్యక్షానుభవము ద్వారా దానిని ఇతరులు కూడ తెలిసికొనవలెనని అతడు కోరును.

భక్తి ఇట్లు ప్రశంసింపబడుటకు కారణమేమి? ఇతరమార్గములవలెనే భక్తికూడ దైవసాక్షాత్కారమును కలిగించును. విశేషమేమనగా, మిగిలినవానితో పోల్చిచూచినచో భక్తిమార్గము సులభతమము. అటుపై భక్తిమార్గమున కవసరమగు ప్రాథమికము లగు అర్హతలు అంత కష్టసాధ్యములు కావు. మీదు మిక్కిలి జ్ఞానమార్గము ననుసరించువారు కూడ భగవత్కృపవలననే జ్ఞానమును పొందవలసియున్నది. జ్ఞానులును భగవంతుని ప్రేమమయ సాంగత్యమున నుండగోరుదురు.

ఈ చిన్ని గ్రంథ మవతరించుటను గూర్చి ఒక జనశ్రుతి కలదు. వేదవ్యాసుడు బదరికాశ్రమమున నుండ అచ్చటికి నారదు డొకపరి విచ్చేసెను. వేదవ్యాసుడును ఆదరముతో అతిథిసత్కారము చేసి ఇట్లనెను. “మహాత్మా, మానవుని ఆత్మ ముక్తి నన్వేషించును. ప్రాపంచిక దుఃఖములనుండి విమోచనము నందగోరును. కాని కర్మమార్గము సూటిగా మోక్షమునకు కొనిపోవదు. అంతియగాక అది రాజసికమగు మార్గ మగుటచేత లక్ష్యమును మఱచి మానవులు కర్మయందే చిక్కుకొని పోవుదురు. జ్ఞానమార్గము సూటిమార్గమే యైనను అనుసరించుట మిక్కిలి కష్టము. అర్హులగు సాధకులు మిక్కిలి యరుదు. కనుక నాకు భక్తిమార్గ ముపదేశింపుడని బద్ధాంజలినై ప్రార్థించుచున్నాను” నారదుడును మందహాసము చేసి ఇట్లనెను. “మహర్షీ, మానవులపైని కృపచేతనే నీవు అవతరించితివని నే నెఱుగుదును. వారికి నీవు చేసిన యుపకార మపారమైనది. ఈ ప్రస్తుతపు టాలోచనకు కారణమును అదియే. నీ శిష్యుడగు జైమిని ద్వారా పూర్వ మీమాంసయందు కర్మమార్గమును గూర్చి చర్చించితివి. ఉత్తర మీమాంసయందు జ్ఞానమార్గమును పరిశీలించితివి. ఇప్పుడు భక్తిని గూర్చి ప్రస్తావించుచున్నావు. అట్లే వివరింతును. కాని దానిని పూర్తిగ నీవే శ్రీమద్భాగవతమున వివరింతువు.”

నారదుని ఈ యుపదేశము ఎనుబదినాలుగు సూత్రములు గలిగి ఐదు అధ్యాయములుగ విభజింపబడినది. మొదటి అధ్యాయము పరభక్తిస్వరూపము. పరభక్తియొక్క వివిధరూపములు స్పష్టముగను సరళముగను ఇందు వివరింపబడినవి. సర్వోత్తమ మగు దివ్యప్రేమ దానిని సాధించు అభ్యాసములు కలిసి భక్తి యనిపించుకొనును. భక్తియందు రెండు దశలు కలవు. అపక్వదశ యగునది అపరభక్తి. పరిపక్వదశ పరభక్తి. పరభక్తియందు మరల రెండు అంశములు కలవు. ఆంతరము బాహిరము అని. దృగ్దృశ్యవిభేదము లేక పరమాత్మ

యందే లీనమై బ్రహ్మానందము ననుభవించుట అంతరమగు పరభక్తి. దీనిని మాటలలో వివరించుటకు సాధ్యము కాదు. దీనినే జీవన్ముక్తి యనియు అందురు. ఇట్టి భక్తుడు ప్రపంచమున నెట్లు జీవించును? నడచుకొనును? అనునది బాహిరమగు అంశము.

పరభక్తి మహాత్మ్యము రెండవ అధ్యాయము. ఇందు నారదుడు ఇతరమార్గములకంటె భక్తి మార్గముయొక్క శ్రేష్ఠతను ప్రశంసించుచు సాధకు లందఱును భక్తినే ఆశ్రయింపుడని యుద్బోధించును. భక్తి సాధనములు మూడవ అధ్యాయము. సాధకు డభ్యసింపవలసిన నైతిక పారమార్థిక అభ్యాసము లిందు వివరింపబడినవి. ప్రేమ నిర్వచనమను నాల్గవ అధ్యాయము ఈ అభ్యాసముల ద్వారా రాగభక్తిని సాధించిన భక్తుని నడవడిని వివరించును. రాగభక్తిని సాధించిన పిదప భగవత్సాక్షాత్కారము అచిర కాలముననే సాధ్యమగును.

చివరిదగు ఐదవ అధ్యాయము ముఖ్యభక్తుడు ప్రపంచమున నెట్లు జీవించునో అతనివలన ఎల్ల జీవులును ఎట్లు తుష్టినందుదురో సమాజము అతనివలన నెట్టి లాభమును పొందునో వివరింపబడినది.

దివ్యమగు పరమప్రేమ, దానిని సాధించు పద్ధతులను కలిపి భక్తి యనబడును. భక్తి యందు అపక్వము పక్వము అని రెండు అంతస్థులు గలవు. అపక్వమైన భక్తి గౌణ మనియు పక్వమైన భక్తి పరభక్తి యనియు నారదుడనును. పరభక్తి నందుకొనువఱకు సాధకునకు బాహ్యమైన సాహాయ్యకములు కావలసి యుండును. అమాయకు లగు సాధకుల మార్గమున కలుగు అభ్యంతరములను తొలగించుటకై నారదుడు ఒక సహజమైన సులభమార్గము నుపదేశించెను. శ్రద్ధతో పాటించుచో నిదియే సాధకుని భక్తిపరమావధికి చేర్చును. అన్ని భక్తి సంప్రదాయములందును భగవత్సాక్షాత్కారమే పరమగమ్య మయ్యును సాధన మార్గములందు మతభేదము లున్నవి. శ్రీరామకృష్ణు లనునట్లు ఎన్ని విశ్వాసములో అన్ని మార్గములు. విశాలహృదయు డగు నారదుడు తన యుపదేశములకు తన యనుభవమును మాత్రమే ఆధారముగ చేసికొనక ఇతర భక్త్యాచార్యుల ఉపదేశసారమును గ్రహించును 83-వ సూత్రమున తన యుపదేశముల నంగీకరించుచు బలపరచు భక్త్యాచార్యులను పేర్కొనినాడు. వారిలో కొందఱు సనత్కుమారుడు, వ్యాసుడు, శుకుడు, శాండిల్యుడు, గర్గుడు, హనుమంతుడు, విభీషణుడు.

సాధనమార్గము: ఇక భగవదన్వేషకుడగు సాధకునకు నారదు డిచ్చు ఉపదేశ మేమి?: సాధకుడు తనను జననమరణస్వరూప మగు సంసారమునకు తత్ఫల మగు దుఃఖములకు బంధించు సకల విషయములను బరిత్యజింపవలెను. దివ్యజీవనమందలి యానందమును ప్రకటించు విషయముల నన్నింటిని అలవరచుకోవలెను. విషయత్యాగము సంగత్యాగము అనునది నిషేధరూపమగు సాధన. దివ్యానందమును ప్రకటించు గుణముల నలవరచుకొనుట విధిరూపమగు సాధన. ఇవి రెండును అన్యోన్యసహకారములు. ఒకటి లేక రెండవది ఫలవంతము కాజాలదు. విషయత్యాగము చేయకయే ఆధ్యాత్మిక సాధనల నభ్యసించు సాధకుడు ఏమియు సాధింపజాలడు. పగలంతయు పొలమునకు నీరు పెట్టినను అందలి ఎలుక బొరియలగుండా నీరంతయు కారిపోయినచో పొలమెప్పటివలెనే ఎండియే యుండును కదా! అందు

వలననే నారదుడు భక్తి సాధనాధ్యాయమును "విషయత్యాగాత్ సంగత్యాగాత్ చ" అని ప్రారంభించుచున్నాడు. సాధకుడు ఇంద్రియ సుఖమును సాధించు విషయములను విడనాడవలెను. వానియందలి అనురక్తిని కూడ త్యజింపవలెను.

ఈ కామినీకాంచన పరిత్యాగమునుగూర్చి శ్రీరామకృష్ణులు ఒక చిన్న యుదాహరణము నిచ్చెడివారు. "మసిబారిన గదిలో ఎంత జాగ్రత్తగ నివసించినను కొంతమసి యంటుకొనక మానదు." అనగా ఇంద్రియసుఖములనడుమ నెంత జాగ్రత్తగ మసలినను సంపూర్ణ త్యాగము సాధ్యము కాదని యుద్దేశము అట్లే "నూనెతో తడిసిన కాగితముపై వ్రాయుట సాధ్యము కాదు. అట్లే దుర్గుణముల చేతను విషయభోగముల చేతను పంకిలమైన ఆత్మ ఆధ్యాత్మిక సాధన కర్హము కాదు. కాని ఆ నూనె మరకల కాగితముపై సుద్దపొడి యద్దినచో దానిపై వ్రాయగలము అట్లే వైరాగ్యము చక్కగ పట్టిన ఆత్మ ఆధ్యాత్మిక సాధనలకు తగి యుండును. విషయాసక్తుడగు మానవు డెట్లు అధోగతి పాలగునది శ్రీకృష్ణుడర్జునునితో చెప్పియే యున్నాడు. "ధ్యాయతో విషయాన్ పుంసః। సంగస్తేషూప జాయతే। సంగాత్ సంజాయతే కామః। కామాత్ క్రోధోభి జాయతే॥ క్రోధాత్ భవతి సమ్మోహః। సమ్మోహాత్ స్మృతి విభ్రమః। స్మృతి భ్రంశాత్ బుద్ధినాశో। బుద్ధి నాశాత్ ప్రణశ్యతి॥

సుందరమగు వస్తువు నొక దానిని చూచితి వనుకొనుము, మనస్సుయొక్క స్వభావమేమన దానినే మరల మరల తలచుకొనుట. దానిని నిగ్రహింపక అట్లే తలచుకొనుచుండినచో దాని యం దాసక్తి యేర్పడును. ఆసక్తి పెరుగు కొలది దానిని సమీపింపవలె ననుకోరికయు దానిని స్వంతము చేసికొనవలె ననుకోరికయు బలపడును. ఈ కోరిక తీరుట కభ్యంతరము లున్నచో క్రోధము కలుగును. క్రోధావేశము వలన యుక్తాయుక్త వివేకము నశించును. దాని వలన పూర్వానుభవములు దానివలన జ్ఞానము నశించును. ఇట్టి జ్ఞాననాశము వలన మానవుడు నశించును.

(సశేషము)

తిరుక్కు-అళు

మూలకర్త:
శ్రీ వళ్ళువనాయనారు

అనువక్త:
నే. భక్తవత్సలము

దశమాధికారము - ప్రియభాషణము

ప్రేమపూనియు వంచనమానియు ధర్మజ్ఞులు పల్కు మాటయే ప్రియభాషితము. ౯౧

చూచినప్పుడే సుముఖుడై ప్రీతికరముగ పల్కు పల్కు మనసు పొంగి చేయు దానమునకంటె మేలైనది. ... ౯౨

అతిథి కంటబడగానే గృహి తనమోమున ఆశ తొనకుచుండ, అతనిని ప్రీతితో చూచి, అతడు సమీపించినంతనే మనఃపూర్వక మధురవాక్కులు పల్కి చేయు ధర్మమే ధర్మము. ౯౩

అందఱికిని ఆనందకరముగను ప్రియముగను భాషించువానికి దుఃఖకరమగు పేదఱిక ముండదు. ౯౪

తక్కువవారి తక్కువతనమును చూడక, వారిని తనతో సమానులనుగ నెంచి, సాదరముగ నడచుకొనుట, ప్రియముగ మాటడుట—అను నివి రెండును ఎవనికిగాని ఆభరణములు. తక్కిన యాభరణములు ఆభరణములు కావు. ౯౫

అరసి హితములును ప్రియములు నగు పల్కుల నెవడు పల్కునో అతనికి పాపములు నశించును, ధర్మము వర్ధిల్లును. ౯౬

పరుల కుపకారము చేసి ప్రీతి తోఁ అగని పల్కు పల్కుట ఈజన్మమునకు నీతియు మఱు జన్మమునకు ధర్మము నగును. ౯౭

బాధ కలిగింపని పల్కును ఇంపైన పల్కును పల్కుట ఈజన్మమునకును మఱు జన్మమునకునుగూడ ఆనందమును సమకూర్చును. ౯౮

ఇతరులు తనతో ప్రియవాక్కులు పల్కినప్పుడు ప్రీతుడై ఆనందించువాడు తా నితరులతో పరుషవాక్కు పల్కుట ఏలొకో! ౯౯

ధర్మసాధకములైన ప్రియవాక్కులు తన వశమం దున్నను (వానిని పల్కక) పాపావహములైన యప్రియవాక్కులను పల్కుట-తియ్యనిపండ్లు తనచేత నున్నను (వానిని తినక) పచ్చి(చేదు) కాయలను తినుటవంటిది. ౧౦౦

ఏకాదశాధికారము - కృతజ్ఞత

తన కెన్నడును ఉపకారము చేసియుండని క్రొత్తవానికి ఒకడు తాను ముందుగా చేసిన యుపకారమునకును, ఒకనికి ప్రత్యుపకారము చేయు శక్తి లేకుండుట తెలిసియు అతనికి చేసిన యుపకారమునకును - స్వర్గమర్త్య లోకములునైతము విలువలో సమములు కావు. ౧౦౧

ఆపత్కాలమున చేసిన యుపకారము, (దానినిబట్టి చూచిన) చిన్నదే అయినను (సమయమును బట్టి చూచిన) భూలోకమున కంటె పెద్దది. ౧౦౨

'వీరి కిది చేసిన మనకు ఈలాభము కల్గును' అను తలంపు లేక ఒకరికి ఉపకారము చేయు కనికరముకలిమిని గూర్చి ఆలోచింతుమేని, దాని మేలిమి కడలికంటె విస్తారమైనది ౧౦౩

ప్రయోజనాభిజ్ఞులు తమ కితరులు చేసిన యుపకారము ఆవగింజయంతటిదైనను దానిని తాళవృక్షమంతటి యుపకారముగా భావింతురు. ౧౦౪

ఉపకార మెంతటిదో ప్రత్యుపకారము అంతటిదిగామాత్రి ముండ రాదు, ఉపకారము పడసినవారి సంతోషమునకు తగినంతటిదిగా నుండవలెను. ౧౦౫

ఆపత్కాలమున ప్రాపుగ నుండినవారి స్నేహమును విడువకుండునది, జ్ఞానానుష్ఠాన సంపన్నుల మైత్రిని మఱవకుండునది. [అది ఈజన్మమునకు ఇది మఱుజన్మమునకు శ్రేయస్కరములు.] ... ౧౦౬

(సజ్జనులు) తమకు గల్గిన దుఃఖమును పోగొట్టినవారిమైత్రిని ఏడేడుజన్మములలోను స్మరించుచుందురు. ... ౧౦౭

చేసిన మేలును మఱచుట మంచిది కాదు, చేసిన కీడును అప్పుడే మఱచుట మంచిది. ౧౦౮

తొలుత నుపకారము చేసినవారు పిదప ప్రాణముతీయునంతటి యపకారము చేసినను (అది యంతయు) వారుచేసిన యుపకారమును తలంచినంతనే సమసిపోవును. ... ౧౦౯

ఏ పెద్దధర్మకార్యమును చెఱచినవారికైనను ఆ పాపము తీఱు నవకాశ మున్నది; చేసిన మేలు చెఱచినవానికి తరణోపాయము లేదు. ౧౧౦

ద్వాదశాధికారము - పక్షపాతరహితత

మిత్రులు శత్రులు ఉదాసీనులు అనెడి ముత్తెగలవారిపట్లను సమానముగ స్వధర్మబద్ధముగ ప్రవర్తింపగన్నచో అటువంటి సమదర్శిత మంచిది. ౧౧౧

సమదర్శిత గలవాని సంపద సేగి లేక, అతని సంతతివారికిని అవిచ్ఛిన్నముగ చేకుఱును. ౧౧౨

శ్రేయమును సమకూర్చునదిగా అగపడినను, సమదర్శిత లేనందున కలుగు సంపదను అప్పుడే పూర్తిగ త్యజించునది. ౧౧౩

సమదర్శిత వీరి కున్నది వీరికి లేదనుటను వారికి వారికి సత్సంతతి ఉండుటనుబట్టియు లేకుండుటనుబట్టియు నెఱుగనగును. ౧౧౪

నష్టములును లాభములును పూర్వ దుష్కృతసుకృతములచే నిర్ణీతముల య్యే యున్న వనుటను గుర్తించి, నష్టములను తప్పించుకొనుటకో లాభములను రప్పించుకొనుటకో పక్షపాతమునకు ఒడికట్టకుండుట జ్ఞానుల కలంకారము. ... ౧౧౫

మనస్సున మధ్యస్థవృత్తి చెడి పక్షపాతము నెఱపు తలం పొకనికి కలుగునేని, ఆ తలంపతని వినాశమును సూచించు నుత్పాత మని యెఱుగునది. ౧౧౬

పక్షపాతరహితమైన ధర్మనిష్ఠ కలవాని పేదఱికమును పెద్దలు పేదఱికముగా నెంచరు. (సంపదగానే తలంతు రనుట). ౧౧౭

రెండుతట్టలును సమములుగా గల్గి, వాని యందు పెట్టబడిన బరువులు ఎక్కువయినచో తీయించి తక్కువైనచో వేయించి, సమీకరించు త్రాసువలె, ఏవైపునకును మొగ్గు లేకుండ ఇరుపక్షముల వాదములకును సమానముగ చెవియొగ్గుట జ్ఞానుల కలంకారము. ౧౧౮

పక్షపాతరహితత మనస్సులో నున్ననే మాటలలో నున్నట్లు గణింపబడును. [చెప్పిన తీర్పు ధర్మశాస్త్రానుసారముగ నున్నను చెప్పినవాని మనస్సున పక్షపాత మున్నచో, ఆ తీర్పు పక్షపాతరహితముగ అంగీకరింపబడదు — అనుట.] ౧౧౯

తక్కువ యిచ్చి యెక్కువ పుచ్చుకొనక పరధనమును తమధనమునుబోలె కాపాడు వర్తకులవ్యాపారమే మంచి వ్యాపారము. ౧౨౦

పరిప్రశ్న

[శ్రీరామకృష్ణమఠము (మద్రాసు) న 10-12-72 న జరిగిన అంతర్యోగమునందు జిజ్ఞాసువుల ప్రశ్నలకు శ్రీమత్తపస్యానంద స్వామివారి యుత్తరములు.]

ప్రశ్న: కొందఱు భక్తులు 'అంతర్వాణి' యందురు, అనగా, దైవమే అతనికి ఒక పరిస్థితిలో ఏమిచేయవలెనో ఏమిచేయరాదో కచ్చితముగా చెప్పునని వారి యుద్దేశము.

కాని అతనికి నిజముగా సదుపదేశమే లభించు చున్నదో లేక అతని మానసిక ప్రవృత్తులే అతనిని మభ్యపెట్టుచున్నవో తెలిసికొనుట ఎట్లు ?

ఉత్తరము: వర్ణనాత్మక మనస్తత్త్వ శాస్త్రము (descriptive psychology) దృష్ట్యా ప్రతి మనఃప్రవృత్తియు మనస్సుయొక్క గహనమానస (subconscious), అవ్యక్త మానస (unconscious) భాగములయొక్క ప్రకటనగనే తేల్చవచ్చును. వర్ణనాత్మక మనస్తత్త్వశాస్త్రము మనస్సున కతీతమైన దానిని అంగీకరింపదు. కాని ఆధ్యాత్మిక ప్రపంచ దృక్పథములో మనస్సునుమించి ఆత్మకలదు. మనస్సునందు ఈశ్వరుని ప్రతిఫలనమే ఆత్మ. మనస్సున కతీతమైన ఆధారమునుండి 'అంతర్వాణి' పలుకవలసినచో మన మనస్సులు పరిశుద్ధము కావలెను. హృదయపూర్వకమగు భక్తితో భగవంతునకు సంపూర్ణముగ సమర్పింపబడవలెను. అప్పుడుమాత్రమే దివ్యమగు అంతర్వాణిని గూర్చిన మాటలు సుసంబద్ధములగును.

మనస్సునందు పాశవిక ప్రవృత్తులే రాజ్యము చేయుచున్నచో అతని వాంఛలే అంతర్వాణివలె బురఖా వేసికొని అతడు చేయ గోరిన పనులన్నింటికి అనుమతులు సందేశములు ఇచ్చుచుండును. ఇట్టి వంచన నరికట్టుటకు ఈ క్రింది నియమములను విధింపవచ్చును. (1) అరమరలులేని పరిపూర్ణమైన విశ్వాసము భగవంతునియం దుండవలెను. (2) అతడు ఉపాసకుడై యుండవలెను. అనగా ఒక సంప్రదాయము ననుసరించుచు భగవంతునియం దొక భావమును ఏర్పరచుకొని ప్రార్థన ధ్యానము మొదలగు ఆధ్యాత్మికసాధనలను అభ్యసించుచుండవలెను. (3) పాశవిక ప్రవృత్తుల యాధిపత్యమునుండి విముక్తుడై ధార్మిక బుద్ధిచే చోదితుడై యుండవలెను. (4) తన యభ్యర్థనలకు దార్ఢ్యము చేకూర్చుటకు వ్రతనియమముల నాచరించుచు హృదయపూర్వకమైన ప్రార్థనభావము నభ్యసింపవలెను.

ప్రశ్న: మానవజీవితమునందు ప్రారబ్ధకర్మయు దైవసంకల్పమును ఏకకాలమందే విధింపబడుట ఏల ?

ఉత్తరము: ఈ విరోధము ప్రారబ్ధకర్మకు (ప్రస్తుత జన్మకారణమైన కర్మ) దైవసంకల్పమునకు కాదు. ప్రారబ్ధకర్మకు దైవానుగ్రహమునకు మాత్రమే. కర్మ, ప్రారబ్ధమే గాని తదితరమే గాని, నైతికనియమము (moral law) రూపముననున్న దైవసంకల్పమే. దైవసంకల్ప ప్రవర్తనము నిష్కారణము కాదనియు, అది వ్యక్తియొక్క కార్యములచేత ప్రభావితమై యున్నదనియు మాత్రమే కర్మసిద్ధాంతము తెలుపును. ఈ ప్రారబ్ధకర్మతో పోల్చినపుడు దైవానుగ్రహము నిష్కారణమైనదే. అనగా ఒక వ్యక్తి పూర్తిగా భగవంతునే శరణు జొచ్చినచో దైవానుగ్రహము అతనిని కర్మబంధమునుండి విముక్తుని చేయును. భౌతిక దృష్ట్యా కర్మ ఇంకను పనిచేయుచుండవచ్చును కాని అతని మనస్సు దైవానుసంధాన ఫలమైన శాంతిని పొందును. పరస్పర విరుద్ధము లనిపించినను, భగవంతుడు న్యాయశీలి, దయాశీలియును. కర్మసిద్ధాంతము భగవంతుని

న్యాయము. భౌతిక ప్రపంచమున సుఖదుఃఖముల రూపమున న్యాయపరిపాలనము జరుగు సమయముననే దైవానుగ్రహము శరణాగతుల మనస్సులపై పనిచేసి వారిని అన్ని కష్టనష్టముల కోర్చుకొనగలుగు శాంతిస్థాయికి ఉద్ధరించును. మహోన్నతులగు భక్తులుకూడ భౌతికముగ కష్టముల పాలగుటను గమనింతుము కాని దైవానుగ్రహమును పొందిన వారి మనస్సులు నిరంతరము భగవంతుని యందే నిశ్చితములై యుండును.

వార్తలు - విశేషాలు

రామకృష్ణ వేదాంతకేంద్రము, జెనివా, స్విట్జర్‌లాండ్

జెనివాకు 6 మైళ్ళ దూరమున కార్సీర్ (corsier) వద్ద ఒక సరోవరమునొడ్డున ఈ కేంద్రమునకు స్వంతభవనము కలదు. కేంద్రము యొక్క ప్రధాన ఉద్దేశములు రెండు. (1) ఉపన్యాసములు పుస్తక ప్రచురణలు వైయక్తిక సమావేశముల ద్వారా వేదాంత జ్ఞానమును వ్యాపింపజేయుట. (2) ప్రపంచ మతముల నడుమ సామాన్యభూమికను పరస్పర సహకారమును పెంపొందజేయుట.

కేంద్రమువద్ద ఎప్పటివలెనే ఫ్రెంచియందును ఆంగ్లమునందును ఉపన్యాసములు కొనసాగినవి. ఈ సంవత్సరమునను శ్రీరామకృష్ణుల జన్మదినమును దుర్గాపూజయు ఉత్సవముగ చేసికొనబడినవి. గత సంవత్సరములందువలెనే జెనివా యూనివర్సిటీవారు తులనాత్మక మత వేదాంతములపై (Comparative religion and philosophy) ఉపన్యాసపరంపర నిచ్చుటకై కేంద్రాధ్యక్షులు శ్రీసత్యబోధానందస్వామి వారి నాహ్వానించిరి. విషయము: హిందూమతము – టావోమతము – సూఫీమతము. పారిసునందును రోమునందును నిర్వహింపబడిన ఇంటర్ రిలిజియస్ కాంగ్రెసులకు (Inter religious congress) ను స్వామి ఆహ్వానితు డయ్యెను.

మ్యూనిచ్ (Munich) బోర్డో (Bordeaux) నైమ్ (Nimes) నగరములందు అంతర్యోగము లనుకూడ స్వామి నిర్వహించెను.

రామకృష్ణ వేదాంత కేంద్రము ఇప్పటికి ఫ్రెంచిభాషయందు ఆరు పుస్తకములను ప్రచురించి యున్నది.

శ్రీరామకృష్ణమిషన్ ఆశ్రమము, చిరపుంజి 1971 నుండి '74 వరకు నివేదిక సంగ్రహము

1924 సంవత్సరమున శ్రీ ప్రభానందస్వామి వారి నాయకత్వమున కొందరు శ్రీరామకృష్ణ మఠసన్న్యాసులు చిరపుంజికి 13 మైళ్ల దూరమునున్న షెల్లావద్ద సేవాకార్యమును చిన్న ఎత్తున ప్రారంభించిరి. కార్యక్రమము, ప్రత్యేకించి విద్యాదానము, కాశీకొండలయందు వ్యాపించి 1937 నందు షిల్లాంగ్‌నందు గల ఆశ్రమము శ్రీరామకృష్ణమిషనునకు అనుబంధింప బడినది. పదునొకండు సంవత్సరముల పిదప షెల్లావద్దను నోంగ్‌వార్‌వద్దను గల విద్యాలయములతో చిరపుంజి కేంద్రము ప్రత్యేకశాఖగ వ్యవస్థీకరింప బడినది.

చిరపుంజికేంద్రమున ఒక చిన్న పూజామందిరము ప్రార్థనగదియు కలవు. శ్రీ చండికా

నందస్వామి కాశీభాషలో రచించిన పాటలతో కాశీజనులు వారమున కొకపర్యాయము అచ్చట భజనచేయుదురు. పక్షమున కొకసారి రామనామభజన జరుగును. స్థానిక జనుల సహాకారముతో శ్రీరామకృష్ణ వివేకానంద శారదాదేవి తదితర మహాపురుషుల జన్మదినములందు ఉత్సవము చేసికొందురు. కేంద్రముచే 29 మంది ఉపాధ్యాయులుగల ఒక ఉన్నత విద్యాలయము నడుపబడుచున్నది. దానికి 10000 పుస్తకములు గల ఒక గ్రంథాలయమును గలదు. ఆటలయందు సంగీతమునందు స్థానికులగు విద్యార్థులకు ఆసక్తి మెండు. విద్యాలయమును వారిని ప్రోత్సహించుచున్నది. సాంకేతిక విభాగమున నేతపని దర్జీపని వడ్రంగము తేనెటీగల పెంపకము టైపింగ్ నేర్పబడుచున్నవి. విద్యాలయమున కొక వసతి గృహమును కలదు. వివేకానంద శతతమ జయంతి సభామంటపమున ఉపన్యాసములు చలనచిత్ర ప్రదర్శనములు మొదలగునవి నడచును.

షెల్లా ఉపకేంద్రమున స్థానికులగు కాశీ భక్తులు మందిరమున నిత్యపూజయు ధార్మికోపన్యాసములు భజనలు జరుపుదురు. దుర్గాపూజ వీరికి ముఖ్యమగు పండుగ. దాదాపు పూర్తిగ స్థానికులే దీనిని నిర్వహింతురు. ఒక మాధ్యమిక (ఆంగ్ల) పాఠశాలయు ఒక నర్సరీ పాఠశాలయు ప్రైమరీ స్కూలును ఉచితపఠనాలయ గ్రంథాలయములును ఈ కేంద్రముచే నడుపబడుచున్నవి. స్థానిక సమావేశములకు సభామంటప మొకటి ప్రభుత్వసహాయముచే నిర్మింపబడినది.

శోభార్ ఉపకేంద్రమున సాంకేతిక విభాగముతో కూడిన ఒక మాధ్యమిక (ఆంగ్ల) విద్యాలయము, జూనియర్ బేసిక్ విద్యాలయము, 20 మంది బాలురకు ఒక వసతి గృహము, 20 మంది బాలికల కొక వసతి గృహము కలవు. పాఠశాలలయందు 67 గురు బాలబాలికలు విద్య నభ్యసింతురు.

ఇవి కాక దక్షిణకాశీకొండల పర్యంతము 9 మాధ్యమిక పాఠశాలలను 27 ప్రైమరీ స్కూళ్లను చిరపుంజి కేంద్రము నిర్వహించును. వీనియందు 1051 బాలబాలికలు చదువుదురు. అంతియగాక ప్రభుత్వసహాకారముతో తేనెటీగల పెంపకము, శాస్త్రీయ పద్ధతులును ప్రచారింపబడుచున్నవి. 40 పశువులతో నొక గోశాలయు 50 పక్షులతో కోళ్ల పెంపకము కూడ నిర్వహింపబడుచున్నవి.

* * *

సింగపూరు శ్రీరామకృష్ణ మఠాధ్యక్షులు శ్రీ సిద్ధాత్మానందస్వామివారు నవంబరు 3 వ తేది మద్రాసు మఠమునకు వచ్చిరి. రెండు దినములుండి 5 వ తేది కన్యాకుమారికి పోయి త్రివేంద్రమునందలి మఠమునుచూచి 7 వ తేది మరలి వచ్చిరి. 8 వ తేది సభయందు అధ్యక్షత వహించి 9 వ తేది మరల సింగపూరునకు బయలుదేరి పోయిరి.

హైదరాబాదు శ్రీ రామకృష్ణ మఠాధ్యక్షులు శ్రీ రంగనాథానందస్వామివారు సిడ్నీ (ఆస్ట్రేలియా) యందు సాంవత్సరిక అంతర్యోగముకు ఒక మాసము పర్యంతము నిర్వహించుటకు పోవుచు 16 వ తేది సాయంకాలము మద్రాసు మఠమును చేరిరి. 17 వ తేది ఉదయము భాగవతముపై నుపన్యసించి ఆ మధ్యాహ్నమే తమ ప్రయాణమును కొనసాగించిరి.

హిందూమతము

అనువాదకులు:
కీ. శే. కందుకూరు మల్లికార్జునంగారు

శ్రీ వివేకానందస్వాములవారు హిందూమతస్వరూపమును పాశ్చాత్యఖండవాసులకు బోధించి, దానికి లోకసన్మానమును, వ్యాప్తిని కలిగించిన దివ్యవాక్కులిందు సులభసుందరమగు భాషలో వివరింపబడియున్నవి.

(168+18) పుటలు వెల: రూ. 4-00

బ్రహ్మానందబోధనలు

(ఆధ్యాత్మిక పరిప్రశ్నములు)
శ్రీ విరజానందస్వామి

బ్రహ్మానందబోధనలు (శ్రీ బ్రహ్మానందస్వామి జీవితోపదేశములు) అను గ్రంథము నుండి బ్రహ్మానందవాణి యను పేర ఇందు ఉపదేశములు మాత్రము సంగ్రహింపబడినవి. పాఠకుల సౌకర్యార్థము స్వామి సంగ్రహ చరిత్రయును చేర్చబడినది. స్వామియుపదేశములు ఆధ్యాత్మికతత్త్వమును సాధనయందలి రహస్యములను అరటి పండొలిచి యిచ్చినట్లు విశదీకరించును.

పుటలు: 272+XXI వెల: రూ. 4-75

ప్రథమ ముద్రణము

శ్రీశారదా ప్రసంగములు

అనువాదకులు:
కీ. శే. వెదురుమూడి వేంకటకృష్ణరావుగారు, బి. ఏ.

శ్రీ రామకృష్ణుని సహధర్మచారిణియు, ఆదర్శసతియు, ఆదర్శయోగినియు, ఆదర్శమాతయు నగు శ్రీ శారదాదేవి భక్తులతో నొనర్చిన దివ్యసంభాషణలు! తేటతెనుగున రచింపబడియున్నవి.

(తృతీయ ముద్రణము)

346 పుటలు వెల: రూ. 3-00

సందేశతరంగిణి

(రెండు భాగములు)
అనువాదకులు:
కీ. శే. తత్త్వానందస్వాములవారు

పాశ్చాత్యదిగ్విజయయాత్రానంతరము శ్రీ వివేకానందస్వాములవారు కొలంబో మొదలు అల్మోరా వఱకు ప్రతినగరమునందును ఒసగిన ఉపన్యాసముల సంపుటీకరణము. ఒక్కొక్క ఉపన్యాసము ఆత్మోద్ధారకము, జ్ఞానోత్తేజకము, దేశభక్తిభరితము.

ప్రతిభారతీయుడును తప్పక చదివితీరవలసిన దివ్యగ్రంథరాజము.

మొదటి భాగము: రూ. 4-00   రెండవ భాగము: రూ. 3-00

ఇట్లు వ్రాయుడు: మేనేజరు, శ్రీ రామకృష్ణమఠము, మైలాపూరు, మద్రాసు-600004

శ్రీరామకృష్ణోపనిషత్తు

తమిళ రచయితలు :

శ్రీ చక్రవర్తి రాజగోపాలాచార్యులుగారు

ఆంధ్రానువాదకులు :

గౌ॥ న్యాయమూర్తి

శ్రీ ప్రత్తిపాటి సత్యనారాయణరావుగారు

శ్రీరామకృష్ణ దేవుని దివ్యోపదేశ వాక్యము లాధారముగాగొని, వానిని విరివి పఱచి, మనోహర కథా రూపముగను, సంభాషణరూపముగను అమర్చిబడినది.

128 పుటలు వెల : రూ. 3-75

శ్రీరామకృష్ణ పరమహంస నీతికథారత్నములు

అనువాదకులు :

శ్రీ చిరంతనానందస్వామి

మనోహరములు చమత్కారములు తత్త్వార్థబోధకములు అగు శ్రీరామకృష్ణుల నీతి కథలలో విశిష్టమగువాని నెన్నుకొని విషయానుగుణముగ విభజించి యనువదించిరి. హృద్యమగు శైలి.

పుటలు : 84 + VI వెల : రూ. 2-50

నాలుగవ ముద్రణము

నా జీవితము జీవనకార్యము శ్రీవివేకానందస్వామి

అనువాదకులు :

శ్రీ కందుకూరి మల్లికార్జునం

భారతదేశ ప్రజలు లక్షలాదిగ వెతల పాలై కుందుచుండుటను చూచి ఆయన హృదయమెట్లు రక్తాశ్రువులు కార్చుచుండెనో తన మాతృదేశమును మరల పూర్వ తేజోవైభవములో దీపించునట్లు చేయుటకు ఆయన సంకల్పించిన మార్గ మెద్దియో ఇందు ప్రస్ఫుటముగ తెలియుచున్నది.

పుటలు : 61+ii వెల : రూ. 1-25

(రెండవ ముద్రణము)

బాలల వివేకానందుడు

బెంగాలీ మూలము :

శ్రీ నిరామయానందస్వామి

అనువాదకులు :

శ్రీ కరణం రంగనాథరావు

జగద్విఖ్యాతుడైన వివేకానందస్వామి జీవితచరిత్ర బాలబాలికలకు సులభముగా అర్థమగునట్లు రచింపబడినది. స్వామివారి బాల్యవిశేషములు శ్రీరామకృష్ణుల సాంగత్యము పాశ్చాత్యదేశములకు పయనము మాతృదేశమున వారి కార్యక్రమము మనోహరముగా సంగ్రహింపబడినది.

పుటలు : 80+viii వెల : రూ. 2-00

(రెండవ ముద్రణము)

అడ్రెసు : మేనేజరు, శ్రీ రామకృష్ణమఠము, మైలాపూరు, మద్రాసు-600004

శ్రీరామకృష్ణమఠము, మైలాపూరు, మద్రాసు-600004
1976-వ సంవత్సరము, జనవరి మాసమున జరుగనున్న
ఉత్సవ కార్యక్రమము

శ్రీవివేకానందస్వామి జన్మదినోత్సవము :

23-1-76 శుక్రవారము : తిథిపూజ ఉదయము 6 గం.నుండి, 11 గం. వరకు విశేషపూజ హోమము.
ఉదయము 8-15 నకు మెరీనాయందలి వివేకానంద ప్రతిమకు పుష్పమాలాలంకరణము.

25-1-76 ఆదివారము : బహిరంగోత్సవము.

అపరాహ్ణము 3-30 నుండి 5-30 వరకు : శ్రీశంకర విజయముపై బ్రహ్మశ్రీ మంజక్కుడి రాజగోపాలశాస్త్రిగళ్ యొక్క ఉపన్యాసము.

5-30 నుండి 7-30 వరకు: శ్రీమత్తపస్యానందులవారి యధ్యక్షతయందు బహిరంగసభ.

ఆదివారములందు సత్సంగ సమావేశములు :

అపరాహ్ణము 4-00—4-20 వరకు శ్రీవిష్ణు సహస్రనామ పారాయణము (4-1-76, 18-1-76)
,, ,, ,, లలితా సహస్రనామ పారాయణము (11-1-76)
4-20—4-30 ,, ధ్యానము.
4-30—5-30 ,, తమిళమున ఉపన్యాసములు :
శ్రీమద్భాగవతము : శ్రీ 'అణ్ణా' ఎన్. సుబ్రహ్మణ్యంగారు (4-1-76)
శ్రీవిష్ణు సహస్రనామము : శ్రీ వి. ఆర్. కల్యాణసుందరశాస్త్రిగళ్ (11-1-76)
5-35—6-30 ,, ఆంగ్లమున ఉపన్యాసము :
శ్రీమద్భగవద్గీత : శ్రీమత్తపస్యానందస్వామివారు.
6-30—8-00 ,, ఆరాత్రికము - భజన.

ప్రత్యేకోపన్యాసములు :

3-1-76 శనివారము : 6-30 శ్రీమద్రామాయణ పఠనము : శ్రీ పి. రామకృష్ణన్, ఐ.సి.ఎస్. (రిటైర్డు)
10, 31-1-76 ,, 5-30 శ్రీమద్రామాయణము : డాక్టర్ ఎన్. వీళినాథన్‌గారు.

ఇతర వారములందు ఉపన్యాసములు :

సోమవారములు : శ్రీవిష్ణుసహస్రనామము (ఆంగ్లము) శ్రీ వీతమోహానందస్వామివారు.
మంగళవారములు : అధ్యాత్మరామాయణము (ఆంగ్లము) శ్రీ గభీరానందస్వామివారు.
బుధవారములు : శ్రీమద్భాగవతము (ఆంగ్లము) శ్రీ గోలోకానందస్వామివారు.
గురువారములు : అముదమొళి (తమిళము) శ్రీ శ్రీరంగానందస్వామివారు.
శుక్రవారములు : ఆత్మబోధ (తమిళము) శ్రీ ఆర్. రామకృష్ణన్.
11-1-76 ఆదివారము : అంతర్యోగ సాధన.

ఉభయ ఏకాదశులయందును సాయంకాలిక ఆరాత్రికానంతరము శ్రీరామనామ భజన (13-1-76, 27-1-76)

7-1-76 బుధవారము: శ్రీ శారదానంద జయంతి.
16-1-76 శుక్రవారము: శ్రీ తురీయానంద జయంతి.

శనివారములందు సాయంకాలము 6-30 గంటలకు తిరువల్లిక్కేణియందలి దక్షిణ మాడవీధియందు 18-వ నంబరుగల శ్రీరామకృష్ణ మందిరమున శ్రీమత్ విబుధానందస్వామివారి భగవద్గీతోపన్యాసములు.

ఈ ఉత్సవము లన్నింటియందును భక్తులెల్లరును పాల్గొని భగవంతుని యనుగ్రహభాగ్యమును బడయగోరుచున్నాము.

అధ్యక్షులు,
శ్రీరామకృష్ణమఠము, మద్రాసు-600004.

శ్రీ రామకృష్ణమఠ ప్రచురణలు

శ్రీ రామకృష్ణ సూక్తిసుధ	... 7	50
శ్రీ రామకృష్ణ బోధామృతము	... 4	50
గురూపదేశములు	... 2	00
శ్రీరామకృష్ణోపనిషత్తు	... 3	25
శ్రీరామకృష్ణపరమహంస నీతికథారత్నములు	... 2	50
పరమహంస శ్రీరామకృష్ణుడు	... 0	25
నా గురుదేవుడు	... 0	40
శ్రీ రామకృష్ణుడు, వివేకానందస్వామి	... 0	25
శ్రీ శారదాదేవి జీవిత చరిత్ర	... 2	75
శ్రీ శారదా ప్రసంగములు	.. 3	00
శ్రీ శారదాదేవి	... 1	25
శ్రీ వివేకానంద జీవిత చరిత్ర	... 4	00
వివేక సూర్యోదయము	... 4	00
బాలల వివేకానందుడు	... 2	00
శ్రీ వివేకానంద సంపూర్ణ గ్రంథావళి 9 సంపుటముల సెట్టు (సాదా)	... 45	00
,, ,, క్యాలికో	58	50
* విడి సంపుటములు ఒక్కొక్కటి సాదా	5	00
,, ,, క్యాలికో	... 6	50
సంగీత తరంగిణి (మొదటిభాగము)	... 4	00
,, (రెండవభాగము)	... 8	00
భక్తియోగము	... 4	00
కర్మయోగము	... 4	00
హిందూమతము	... 4	00
భారత యువజనులారా!	... 3	00
ప్రబోధ రత్నాకరము	... 2	50
శ్రీ వివేకానంద లేఖావళి (మొదటిభాగము)	2	25
,, (రెండవభాగము)	1	75
అనుష్ఠాన వేదాంతము	... 1	25
ప్రాచ్యము-పాశ్చాత్యము	... 1	25
చికాగో నగరోపన్యాసములు	... 1	00
భారత దేశము	... 1	00
భారతీయ మహిళ	... 1	00
శ్రీ రామకృష్ణ సేవాసంస్థ:తదాదర్శములు	0	50
నా సంస్కరణ యుద్ధ విధానము	... 0	87
నవీన భారత దేశము	... 0	40
పవహారి బాబా	... 0	25
తాపత్రయ చికిత్స	... 0	60
పారమార్థిక సంభాషణలు	... 3	00
నారద భక్తి సూత్రములు	... 4	00
శ్రీ దొడ్డ భాగవతము-రెండవ సంపుటము	5	50
,, మూడవ సంపుటము	7	50
దేవీమాహాత్మ్యము	... 2	50
పరతత్త్వ ప్రసంగము	... 2	00
శ్రీమద్భగవద్గీత (టీకాతాత్పర్య విశేషార్థసహితము)	... 9	00
పారాయణగీత మూలము	... 1	00
గిరీశచంద్ర	... 1	00
శ్రీరామకృష్ణ ఆరాత్రికము మరియు శ్రీరామనామ సంకీర్తనము	... 0	50
భక్తిమార్గము	... 1	00
శ్రీ రామకృష్ణ ఉవాచ	... 0	80
శ్రీ శారదా సూక్తి నవనీతము	... 0	80
శ్రీ వివేకానంద శంఖారావము	... 0	80
శ్రీకృష్ణవాణి	... 0	80
బుద్ధ ఉవాచ	... 0	80
క్రీస్తు సూక్తిమాల	... 0	80
మహమ్మదు సూక్తి మంజరి	... 0	80
అద్భుతానందస్వామి	... 0	87

ఇవియేకాక ఆంగ్ల, సంస్కృత, తమిళ, హిందీ, కన్నడ గ్రంథములును,

వేదాంతకేసరి (ఆంగ్లము) శ్రీరామకృష్ణ విజయము (తమిళము)

అను మా సపత్రికలును, శ్రీరామకృష్ణ పరమహంస, శ్రీశారదాదేవి, శ్రీవివేకానందస్వామి మున్నగువారి ఛాయాచిత్రములు, త్రివర్ణచిత్రములు, తైలచిత్రములు మున్నగునవెన్నియో మాయొద్ద లభింపగలవు.

* అయిదవ సంపుటము క్యాలికోగాని అట్టబైండుగాని లేదు.

ఇట్లు వ్రాయుడు:

శ్రీ రామకృష్ణమఠము, మైలాపూరు, మద్రాసు-600004.

శ్రీ వివేకానందస్వామి శతతమ జయంతి ప్రచురణములు

ఆంధ్ర పాఠకులకు అమూల్య తరుణము

శ్రీ వివేకానంద సంపూర్ణ గ్రంథావళి

ప్రతిభోజ్జ్వలులైన ఆంధ్రపండితులచే ఆంధ్రీకరింపబడి 10 సంపుటాలుగా ప్రకటింపబడి ఉన్నాయి. ప్రతి సంపుటంలోను దాదాపు 500 **పుటలు.**

* అయిదవ సంపుటము క్యాలికోగాని అట్టబైండుగాని లేదు.

స్వామిజిసందేశం మాతృదేశభక్తిభరితం, ప్రాణప్రదం, ఆత్మోత్తేజకరం, విశ్వజనీనం. అది సమగ్రంగా ఆంధ్రమహాజనులకు అందడం ఇదే మొదటిసారి. స్వామిజీది దివ్యదృష్టి. ఆయన అమోఘ పరిష్కారవిధానం సూచింపని ముఖ్యసమస్య అంటూ లేదు. ఆయన గ్రంథావళిని చదివినవారికి ఉత్సాహమును ఉదాత్తతయున్నూ కలుగక తప్పదు.

తొమ్మిది సంపుటాలు విక్రయానికి సిద్ధంగా ఉన్నాయి.

ఖరీదు: అట్టబైండు సెట్టు రు. 45-00 లు. క్యాలికోబైండు సెట్టు రు. 58-50 లు.

ఒక్కొక్క సంపుటం:

అట్టబైండు రూ. 5-00 క్యాలికో రూ. 6-50

(పోస్టేజి ప్రత్యేకము)

"భారత యువజనులారా!"

అనువాదకులు:

కీ. శే. తత్త్వానందస్వాములవారు

భారతయువజనులను ప్రబోధించి శ్రీ వివేకానందస్వాములవారొసగిన ఉపన్యాసముల సంపుటీకరణము! ఒక్కొక్క ఉపన్యాసము భావగాంభీర్యము గలిగి యలరారుచున్నది.

274 పుటలు (దివ్యమగు ద్వితీయ ముద్రణము!) వెల: రూ. 3-00

ఇట్లు వ్రాయుడు: మేనేజరు, శ్రీరామకృష్ణమఠము, మైలాపూరు, మద్రాసు-600004

సంపాదకులు: శ్రీ చిద్ఘనానందస్వామి.

శ్రీ ఎమ్. బాలసుందరంగారిచే ఫ్రీడమ్ ప్రెస్, (మద్రాసు-600021) న ముద్రింపబడి,

శ్రీ చిద్ఘనానందస్వామిచే శ్రీ రామకృష్ణమఠము (మద్రాసు-600004) నుండి ప్రచురింపబడినవి.